

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

(นายวิสัย เขตสกุล กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 12,098 คน เป็นผู้เสนอ)

โดย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ค
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ	1-1
1. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	1-1
2. หลักการและเหตุผล	1-1
3. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ	1-2
ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-1
1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น	2-1
2. ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ	2-1
3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ	2-40
4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น	2-41
5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น	2-43
6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-44
ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ	3-1
1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ	3-1
2. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ	3-1
3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ	3-7
4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น	3-7
5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย	3-14
6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (CORRUPTION)	3-21
7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่	3-22
8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ	3-22
9. บทกำหนดโทษ	3-22
10. การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย	3-23
ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ	4-1

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายณพคุณ รัฐผไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25

- ภาคผนวก ข รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. (นายเทอดชาติ ชัยพงษ์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- ภาคผนวก ค รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายอนุทิน ชาญวีรกูล
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- ภาคผนวก ง รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายปรีดา บุญเพลิง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- ภาคผนวก จ รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายพริษฐ์ วัชรสินธุ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- ภาคผนวก ฉ รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างกฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายดิเรก พรสีมา
กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 12,660 คน เป็นผู้เสนอ)
- ภาคผนวก ช รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

บทสรุปผู้บริหาร

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. นายวิสัย เขตสกุล กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 12,098 คน เป็นผู้เสนอ มีหลักการเพื่อปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษามีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ การจัดการศึกษาของประเทศจำเป็นต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต มีความคล่องตัวและยืดหยุ่นที่จะรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพิ่มการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคเอกชนและภาคประชาชน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา ยกระดับคุณภาพการศึกษา สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนส่งเสริมให้ระบบการศึกษามีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาลของระบบการศึกษา ประกอบกับ กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการศึกษา โดยเฉพาะให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูงให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการพื้นฐาน โดยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา และให้นำข้อมูลที่ได้จากการรับฟังด้วยวิธีการอื่นโดยการจัดโครงการสัมมนา รับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายปรีดา บุญเพลิง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายเทอดชาติ ชัยพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายพรชัย วัชรสินธุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ) และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาเท่าเทียม พ.ศ. (นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ) โดยรับฟังความคิดเห็นจากผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครูอาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งผู้เรียนทั่วไปและผู้เรียนซึ่งเป็นบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทั้งในส่วนที่เป็นหน่วยงานราชการ และสถานศึกษาในพื้นที่

จังหวัดศรีสะเกษ กรุงเทพมหานคร และจังหวัดพิษณุโลก เพื่อมาประกอบการจัดทำรายงานฉบับนี้ โดยสรุปความคิดเห็น ดังนี้

ฝ่ายที่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาไว้เหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบัน โดยสนับสนุนให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจและความถนัดของตนเอง ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ รวมถึงการจัดระบบการศึกษาของประเทศให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต และเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีสถาบันการผลิตครูและพัฒนาครูเป็นการเฉพาะ เพื่อให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู และเห็นด้วยกับการจัดสรรงบประมาณให้สถาบันการผลิตครู เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายรายหัวให้กับนักศึกษาครูระหว่างการศึกษาดูแลหลักสูตรไม่น้อยกว่า 5 ปี ตลอดจนการกำหนดให้นักศึกษาครูเริ่มนับวันรับราชการครูตั้งแต่วันที่รายงานตัวเป็นนักศึกษาครู

ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ เห็นว่า การจัดการศึกษาในระบบตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีความเหมาะสมอยู่แล้ว การส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงการศึกษาอย่างมีคุณภาพและเท่าเทียมเป็นไปได้ในทางทฤษฎีแต่ในทางปฏิบัติอาจจะทำได้ยาก และไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้วย เนื่องจากอาจจะขัดหรือแย้งกับมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2562 เรื่องการกำหนดหน้าที่และอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบกับมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562 เรื่องการกำหนดหน้าที่และอำนาจของกระทรวงการอุดมศึกษาฯ โดยจะเป็นการกำหนดภารกิจให้หน่วยงานหลายหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการภารกิจเดียวกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาและอาจนำไปสู่ความซ้ำซ้อนในการให้บริการหรือการใช้งบประมาณที่ไม่เกิดประสิทธิภาพ และไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้รัฐต้องจ่ายเงินอุดหนุนเป็นรายหัวให้กับนักศึกษาครูตลอดหลักสูตรจนจบการศึกษา เนื่องจากจะเป็นการเลือกปฏิบัติแตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิชาอื่น และเป็นภาระกับงบประมาณ เนื่องจากต้องจัดสรรงบประมาณเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่องทุกปี

สำหรับผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย 1) ด้านเศรษฐกิจ โดยเป็นการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในระยะยาว เนื่องจากเมื่อผู้ประกอบการหรือแรงงานได้รับการศึกษามีความรู้ ทักษะ และศักยภาพสูง ย่อมช่วยส่งเสริมและยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าและการบริการให้มีคุณภาพ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ และช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ โดยเมื่อประชาชนสามารถเข้าถึงการศึกษาในระดับต่าง ๆ ได้อย่างเท่าเทียมและทั่วถึง จะทำให้ประชาชนมีโอกาสพัฒนาตนเองและมีโอกาสประกอบอาชีพ

ที่มีรายได้สูง อันจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจระหว่างคนจนและคนรวย 2) ผลกระทบต่อสังคม เป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา ประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลจากรัฐในการได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียม และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคประชาชนและภาคเอกชน 3) ผลกระทบอื่นที่สำคัญ การที่ร่างมาตรา 29 กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท และรวมถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาด้วย อาจจะขัดหรือแย้งกับมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2562 ที่กำหนดให้ “กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับทุกประเภท และการอาชีวศึกษา แต่ไม่รวมถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอื่นที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ...” ประกอบกับมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562 ได้กำหนดหน้าที่และอำนาจของกระทรวงการอุดมศึกษา ไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้น การที่กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ส่งเสริม และกำกับดูแลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้วย อาจจะเป็นการกำหนดให้หน่วยงานหลายหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการภารกิจเดียวกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาและอาจนำไปสู่ความซ้ำซ้อนในการให้บริการหรือการใช้งบประมาณที่ไม่เกิดประสิทธิภาพ และการที่กำหนดให้รัฐต้องจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นรายหัวให้กับนักศึกษาครุระหว่างการศึกษาลดลงเหลือไม่เกิน 5 ปี จะเป็นภาระกับงบประมาณเนื่องจากต้องจัดสรรงบประมาณเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่องทุกปี และเป็นการเลือกปฏิบัติแตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิชาอื่น

ส่วนผลกระทบที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment) พบว่ามีความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายคลุมเครือ ซ้ำซ้อน หรือขัดกัน เนื่องจากการที่ร่างมาตรา 29 กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ส่งเสริม และกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทรวมถึงระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับบทบาทภารกิจของกระทรวงการอุดมศึกษา ด้วย อาจจะเป็นการกำหนดให้หน่วยงานหลายหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการภารกิจเดียวกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาและอาจนำไปสู่ความซ้ำซ้อนในการให้บริการหรือการใช้งบประมาณที่ซ้ำซ้อนกันในการกิจเดียวกัน

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

1. ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

ปรับปรุง

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

2. หลักการและเหตุผล

2.1 หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

2.2 เหตุผล

โดยที่มาตรา 54 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต จัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ อีกทั้งจัดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม สนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบ ต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ การจัดการระบบการศึกษาของประเทศจำเป็นต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต ความคล่องตัวที่จะรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพิ่มการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคประชาชนและภาคเอกชน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา ยกกระดับคุณภาพการศึกษาสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนสร้างเสริมให้ระบบการศึกษามีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาลของระบบการศึกษา ประกอบกับมาตรา 258 จ. ด้านการศึกษา และมาตรา 261 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการศึกษาโดยเฉพาะให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ประกอบการวิชาชีพชั้นสูงให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน จึงสมควรมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแนวทางการบริหาร และการจัดการศึกษาในอนาคตจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

3. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย
นายวิสัย เขตสกุล กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 12,098 คน เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

โดยที่มาตรา 54 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต จัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ อีกทั้งจัดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม สนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบ ต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ การจัดการระบบการศึกษาของประเทศจำเป็นต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต ความคล่องตัวที่จะรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพิ่มการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคประชาชนและภาคเอกชน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา ยกกระดับคุณภาพการศึกษาสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนสร้างเสริมให้ระบบการศึกษามีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาลของระบบการศึกษา ประกอบกับมาตรา 258 จ. ด้านการศึกษา และมาตรา 261 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการศึกษา โดยเฉพาะให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพครูซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูงให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน จึงสมควรมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแนวทางการบริหาร และการจัดการศึกษาในอนาคต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

2. ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542”	มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป	มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน</p>	<p>มาตรา 3 ให้ยกเลิก (1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (2) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (3) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (4) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 (5) บรรดาบทกฎหมาย คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน</p>
<p>มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต</p>	<p>มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “การศึกษา” หมายความว่า (1) การพัฒนาสุขภาพผู้เรียนทุกคนให้สมบูรณ์แข็งแรง ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา (2) การพัฒนาพรสวรรค์หรือความถนัดของผู้เรียนให้เจริญงอกงามเต็มศักยภาพของแต่ละคน เพื่อการประกอบสัมมาชีพ เพื่อศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ (3) การปลูกฝังอุดมการณ์รักชาติศาสนา พระมหากษัตริย์และเลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยจิตวิญญาณ “การศึกษาภาคบังคับ” หมายความว่า การศึกษาที่รัฐต้องจัดให้ตามความถนัดของผู้เรียน ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า จำนวน 9 ปี “การศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษาที่รัฐจัดให้ตามความถนัดของผู้เรียนระดับการศึกษาภาคบังคับถึง</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา</p> <p>“สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน</p> <p>“มาตรฐานการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึงประสงค์ และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพทางการศึกษา</p> <p>“การประกันคุณภาพภายใน” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น</p>	<p>ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ไม่น้อยกว่า 12 ปี</p> <p>“การศึกษาพัฒนาชีวิตตามอริยาศัยตลอดชีวิต” หมายความว่า การศึกษาหลากหลายรูปแบบที่รัฐส่งเสริมและจัดให้ตามความสนใจและความถนัดของบุคคล ให้สมบูรณ์แข็งแรง ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา หล่อหลอมกลมกล่อมเกลาจิตใจให้เป็นผู้มีวัฒนธรรม มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีความประพฤติดี มีวินัย ปฏิบัติตามกฎหมายของบ้านเมืองอย่างเคร่งครัด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หมู่บ้าน ชุมชนและสังคมชาติ และปลูกฝังอุดมการณ์รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และเลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยจิตวิญญาณ และพัฒนาการสัมมาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต</p> <p>“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียน วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา</p> <p>“สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน</p> <p>“มาตรฐานการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพทางการศึกษา</p> <p>“การประกันคุณภาพภายใน” หมายความว่า การกำหนดค่ามาตรฐาน และการประเมินผล การติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษา โดยบุคลากรของ</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>“การประกันคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา</p> <p>“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน</p> <p>“ผู้สอน” หมายความว่า ครูและคณาจารย์ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ</p> <p>“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน</p>	<p>สถานศึกษา เพื่อประโยชน์การใช้เป็นฐานข้อมูลพัฒนาผู้เรียนรายคน และพัฒนาสถานศึกษา</p> <p>“ครู” หมายความว่า นักสอนที่เป็นข้าราชการครูและหรือนักสอนผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้พัฒนาการของผู้เรียน ด้วยวิธีการต่าง ๆ มีความชำนาญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เพียบพร้อมไปด้วยศิลปะ เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างมีความสุขและเต็มศักยภาพในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน</p> <p>“นักสอน” หมายความว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) นักจัดกิจกรรมพัฒนาสุขภาพของผู้เรียนทุกคนให้สมบูรณ์แข็งแรง ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา (2) นักจัดกิจกรรมพัฒนาพรสวรรค์หรือความถนัดของผู้เรียนให้เจริญงอกงามเต็มศักยภาพของแต่ละคน เพื่อประกอบสัมมาชีพ (3) นักจัดกิจกรรมหล่อหลอมกลมกล่อมเกลาจิตใจให้ผู้เรียนเป็นผู้มีวัฒนธรรม มีคุณธรรม (คิดดี) มีจริยธรรม (ทำดี) มีความประพฤติดี มีวินัย ปฏิบัติตามกฎหมาย (4) นักจัดกิจกรรมปลูกฝังอุดมการณ์รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยจิตวิญญาณ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งของรัฐและเอกชน</p> <p>“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารการศึกษานอกสถานศึกษาตั้งแต่ระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป</p> <p>“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ</p> <p>“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>“ครูผู้สนับสนุนการสอน” หมายความว่า ข้าราชการครูหรือครูที่ทำหน้าที่ธุรการ การเงิน พัสดุ และเจ้าหน้าที่อื่นที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษา</p> <p>“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ซึ่งเป็นครุมีหน้าที่บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่ง ทั้งของรัฐและเอกชน</p> <p>“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวง ระเบียบ คำสั่ง และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	<p style="text-align: center;">หมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ</p>
<p>มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข</p>	<p>มาตรา 6 รัฐต้องจัดการศึกษาให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา</p> <p>การจัดการศึกษาทุกระดับทุกระบบต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยทุกคน ให้เป็นพลเมืองที่มีคุณลักษณะ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา (2) ประกอบสัมมาชีพตรงตามพรสวรรค์หรือความถนัดของแต่ละคน (3) เป็นผู้ มีความประพฤติดี มีคุณธรรม จริยธรรม ตามหลักธรรมของศาสนา หรือคุณธรรม และหลักจริยธรรม (4) รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และเลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยจิตวิญญาณ
<p>มาตรา 7 ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อัน</p>	<p>มาตรา 7 รัฐต้องจัดให้ประชาชนได้รับการศึกษาเพื่อสัมมาชีพตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตามความถนัดและความต้องการ ในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริม ให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุน การจัดการศึกษาดังกล่าวให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
เป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง	
<p>มาตรา 8 การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้</p> <p>(1) เป็นการศึกษาดลอดชีวิตสำหรับประชาชน</p> <p>(2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา</p> <p>(3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>มาตรา 8 หลักการจัดการศึกษา การศึกษาที่พึงประสงค์มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ มีสัมมาชีพตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา และระเบียบกฎหมาย มีความสามัคคี เคารพในสิทธิและหน้าที่ของปวงชนชาวไทย ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รักเคารพในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามหลักปฏิบัติแห่งรัฐ</p> <p>(1) การจัดการศึกษาเป็นหน้าที่บริการของรัฐที่ต้องจัดด้วยความรับผิดชอบต่อคนไทยทุกคน</p> <p>(2) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐต้องจัดให้โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย</p> <p>(3) รัฐต้องดำเนินการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความถนัดของแต่ละคน ตั้งแต่แรกเข้าเรียนและพัฒนาต่อเนื่องเพื่อการประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัวอย่างมีความสุขสืบไป</p> <p>(4) รัฐต้องจัดให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ในทุกระดับรับผิดและขอต่อปัญหาภัยอันตรายที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพชีวิตของเด็กเยาวชน ประชาชน อันที่จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม การแสวงหาความรู้ที่กระทบต่อการเรียนรู้ของบุคคล และผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>มาตรา 9 การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้</p> <p>(1) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ</p> <p>(2) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(3) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา</p> <p>(4) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง</p> <p>(5) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา</p> <p>(6) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น</p>	<p>มาตรา 9 การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษาให้กระทรวงบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสถานศึกษา ด้วยองค์คณะบุคคลไตรภาคี ตามที่กฎหมายกำหนด</p>
	<p>หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา</p>
<p>มาตรา 10 การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย</p> <p>การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถ</p>	<p>มาตรา 10 รัฐต้องจัดการศึกษาให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการได้รับการศึกษาเพื่อพัฒนาตามวัตถุประสงค์ใน มาตรา 6 ตั้งแต่แรกเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย</p> <p>การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถ</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>พึงตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ</p> <p>การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น</p>	<p>พึงตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ</p> <p>การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>เอกชนที่เป็นนิติบุคคล มีสิทธิจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์มาตรา 6 ภายใต้การกำกับ สนับสนุนช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกจากรัฐ และในการจัดการศึกษาให้รัฐจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ผู้เรียนให้เป็นจำนวนเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพเทียบเท่าหรือไม่น้อยกว่าอุดหนุนให้ผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐ</p>
<p>มาตรา 11 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับตามมาตรา 17 และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องตลอดจนให้ได้รับการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ ตามความพร้อมของครอบครัว</p>	<p>มาตรา 11 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษา ภาคบังคับตามมาตรา 17 และตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องตลอดจนให้ได้รับการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ ตามความพร้อมของครอบครัว</p>
<p>มาตรา 12 นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา 12 นอกเหนือจากรัฐ เอกชนที่เป็นนิติบุคคล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งรับผิดชอบพื้นที่เขตบริการนั้น ๆ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>มาตรา 13 บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) การสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และการให้การศึกษาแก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล</p> <p>(2) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลที่ครอบครัวจัดให้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>(3) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด</p>	<p>มาตรา 13 บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) การสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และการให้การศึกษาแก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล</p> <p>(2) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลที่ครอบครัวจัดให้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>(3) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด</p>
<p>มาตรา 14 บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ซึ่งสนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) การสนับสนุนจากรัฐให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ</p> <p>(2) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>(3) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด</p>	<p>มาตรา 14 บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร ชุมชน องค์กร เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบัน ศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ซึ่งสนับสนุนหรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามควรแก่กรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) การสนับสนุนจากรัฐให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ</p> <p>(2) เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>(3) การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด</p>
	<p>หมวด 3 ระบบการศึกษา</p>
<p>มาตรา 15 การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย</p>	<p>มาตรา 15 การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และ การศึกษาพัฒนาชีวิตตามอัธยาศัยตลอดชีวิต</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>(1) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน</p> <p>(2) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม</p> <p>(3) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ</p> <p>สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้</p> <p>ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็ นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบ ตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน</p>	<p>(1) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการศึกษาที่แน่นอน</p> <p>(2) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษาโดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการและหรือความถนัดของบุคคลแต่ละกลุ่ม</p> <p>(3) การศึกษาพัฒนาชีวิตตามอัธยาศัยตลอดชีวิต เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่ตนถนัด มีพรสวรรค์ รักและชื่นชอบ สามารถศึกษา เรียนรู้ ได้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ</p> <p>สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้</p> <p>ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะเป็ นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบ การศึกษาพัฒนาชีวิตตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน</p>
<p>มาตรา 16 การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา</p> <p>การศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย การศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปี ก่อนระดับอุดมศึกษา การแบ่งระดับและประเภทของ</p>	<p>มาตรา 16 การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา</p> <p>การศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วย การศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่าสิบสองปี แก่ปีแรกเป็นการศึกษาภาคบังคับ รัฐต้องจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความถนัดเฉพาะตนของผู้เรียน และสามปีหลัง เป็น</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>การศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา</p> <p>การแบ่งระดับหรือการเทียบระดับการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา 19 การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การศึกษาเตรียมอุดมศึกษา เน้นการพัฒนาความถนัดเฉพาะทางอย่างต่อเนื่อง การแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การศึกษาระดับอุดมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา</p> <p>การแบ่งระดับหรือการเทียบระดับการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาพัฒนาชีวิตตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>
<p>มาตรา 17 ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดเข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา 18 การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้จัดในสถานศึกษาดังต่อไปนี้</p> <p>(1) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษ หรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น</p> <p>(2) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น</p>	<p>มาตรา 17 ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดเข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้จัดในสถานศึกษาดังต่อไปนี้</p> <p>(1) สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ได้แก่ ศูนย์เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์ของสถาบันศาสนา ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเด็กพิการและเด็กซึ่งมีความต้องการพิเศษหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น</p> <p>(2) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน หรือโรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
(3) ศูนย์การเรียน ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด	(3) ศูนย์การเรียน ได้แก่ สถานที่เรียนที่หน่วยงานจัดการศึกษานอกโรงเรียน บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ โรงพยาบาล สถาบันทางการแพทย์ สถานสงเคราะห์ และสถาบันสังคมอื่นเป็นผู้จัด
มาตรา 20 การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	มาตรา 18 การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการหรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
มาตรา 21 กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 19 กระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจจัดการศึกษาเฉพาะทางตามความต้องการและความชำนาญของหน่วยงานนั้นได้ โดยคำนึงถึงนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
	หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา
มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ	มาตรา 20 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องอบรม บ่มเพาะ บ่มนิสัย ฝึกปฏิบัติ หล่อหล่อม ปลูกฝัง ประชุม สัมมนา สืบค้น ระดมความคิด ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนเป็นพลเมืองที่ดี และสามารถพัฒนาความถนัดได้เต็มตามศักยภาพของแต่ละคน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>(1) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p> <p>(2) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน</p> <p>(3) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา</p> <p>(4) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง</p> <p>(5) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข</p>	<p>มาตรา 21 หลักสูตรการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาพัฒนาชีวิตตามอัธยาศัย ต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ เน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคลและระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>(1) การมีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง ในวิชา สุขศึกษาพลานามัย</p> <p>(2) การมีความประพฤติดี มีคุณธรรมในวิชา ศีลธรรม</p> <p>(3) การมีอาชีพตามความถนัดคือวิชาศิลปะ ปั้น แกะสลัก ชักร้อย ดนตรี กีฬา ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ เกษตรกรรม ปศุสัตว์ เลี้ยงสัตว์ สังคม การค้าขาย การเงิน วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เศรษฐกิจพอเพียง ในวิชาเลือกตามความถนัด</p> <p>(4) การปลูกฝังอุดมการณ์ความรักชาติ และสถาบัน ในวิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี หน้าที่พลเมือง ประชาธิปไตย ราชาอาณาจักรไทย</p>
<p>มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการ ประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผล การจัดการศึกษา ที่มีใช้การจัดการอุดมศึกษา ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการ อุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือ กระทรวงอื่น เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของ</p>	<p>มาตรา 22 การวัดประเมินผลการศึกษาให้ เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนและสถานศึกษานั้น ๆ</p> <p>การวัด ประเมินผลการศึกษาทุกระบบ ทุกระดับ ให้เน้นการวัดพัฒนาการความก้าวหน้า การพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ มาตรา 6 และมาตรา 21 เป็นหลัก</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>สถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน</p> <p>มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่า เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง ที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น</p> <p>มาตรา 51 ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าว ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา รายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข</p> <p>ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย</p>	

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>(1) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p> <p>(2) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน</p> <p>(3) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา</p> <p>(4) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง</p> <p>(5) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข</p>	<p>มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาพัฒนาชีวิตตามอัธยาศัยตลอดชีวิต ต้องเน้นจุดหมายการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองคุณภาพ ด้วยวิธีการดังนี้</p> <p>(1) พัฒนาสุขภาพของผู้เรียนทุกคนให้สมบูรณ์แข็งแรง ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา</p> <p>(2) การพัฒนาพรสวรรค์หรือความถนัดของผู้เรียนแต่ละคนให้เจริญงอกงามเต็มศักยภาพเพื่อประกอบสัมมาชีพตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>(3) การปลูกฝังอุดมการณ์ รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และเลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยจิตวิญญาณ</p>
<p>มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา</p> <p>ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผล</p>	<p>มาตรา 24 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผลผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์และความก้าวหน้า ความสามารถทางทักษะที่เพิ่มขึ้น หรือชำนาญ เชี่ยวชาญขึ้นตามลำดับตามความเหมาะสมของแต่ละคน แต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
การประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย	ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย
<p>มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ</p> <p>ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ</p>	<p>มาตรา 25 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 6 เพื่อเอกภาพความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ</p> <p>ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพ ความถนัดของบุคคล เพื่อสัมมาชีพ ศึกษาสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและบ่มเพาะคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ</p>
<p>มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลตาม มาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ</p> <p>สาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และ ความรับผิดชอบต่อสังคม</p> <p>สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะในวรรคหนึ่ง และวรรคสองแล้วยังมีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูงและการค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม</p>	<p>มาตรา 26 หลักสูตรการศึกษา มาตรฐานและ สาระ ทุกระดับจะต้องสอดคล้องสนองต่อความ ถนัดของผู้เรียนเป็นรายบุคคล</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>มาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนา ระหว่างชุมชน</p>	<p>มาตรา 27 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของหมู่บ้าน ชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในหมู่บ้าน ชุมชน เพื่อให้หมู่บ้าน ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาหมู่บ้าน ชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการรวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน</p>
<p>มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา</p>	<p>มาตรา 28 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ครูพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละคน และแต่ละระดับการศึกษา สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูทั้งข้าราชการครูและครูเอกชนผลิตสื่อ วัสดุอุปกรณ์ สร้างและใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี ดิจิทัล ฯลฯ เพื่อการสอนและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงอย่างกว้างขวางและหลากหลาย</p>
	<p style="text-align: center;">หมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา ส่วนที่ 1 การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ</p>
<p>มาตรา 31 กระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท และการอาชีวศึกษา แต่ไม่รวมถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอื่นที่มีกฎหมายกำหนดไว้</p>	<p>มาตรา 29 กระทรวงมีหน้าที่ส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและ</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>เป็นการเฉพาะ กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษา และราชการอื่น ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวง</p>	<p>ประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา เพื่อการศึกษามีคุณภาพและมาตรฐาน</p>
<p>มาตรา 32 การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงให้มีองค์กรหลักที่เป็นคณะบุคคลในรูปสภาหรือในรูปคณะกรรมการจำนวนสามองค์กร ได้แก่ สภาการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด</p>	<p>มาตรา 30 การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงให้มีองค์กรหลักที่เป็นคณะบุคคลในรูปสภาหรือในรูปคณะกรรมการจำนวนห้าองค์กร ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวง สภาการศึกษา กรมส่งเสริมการเรียนรู้ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อพิจารณาให้ความเห็น หรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด</p>
<p>มาตรา 33 สภาการศึกษา มีหน้าที่</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) พิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬากับการศึกษาทุกระดับ (2) พิจารณาเสนอนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนตาม (1) (3) พิจารณาเสนอนโยบายและแผนในการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา (4) ดำเนินการประเมินผลการจัดการศึกษาตาม (1) (5) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมายและกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ <p>การเสนอแนะนโยบาย แผนการศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการศึกษา ให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี</p>	<p>มาตรา 31 สภาการศึกษา มีหน้าที่</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) พิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬากับการศึกษาทุกระดับ (2) พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตาม (1) (3) พิจารณาเสนอแนะนโยบายและแผนในการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา (4) ดำเนินการประเมินผลการจัดการศึกษาตาม (2) (5) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมายและกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ (6) การเสนอแนะนโยบาย แผนการศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการศึกษา ให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>ให้คณะกรรมการสภาการศึกษา ประกอบด้วย รัฐมนตรีเป็นประธาน กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ พระภิกษุซึ่งเป็นผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่น และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่า จำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน</p> <p>ให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เป็นนิติบุคคล และให้เลขาธิการสภาเป็น กรรมการและเลขานุการ</p> <p>จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด</p>	<p>ให้คณะกรรมการสภาการศึกษา ประกอบด้วย รัฐมนตรีเป็นประธาน ปลัดกระทรวงเป็นรองประธาน กรรมการโดยตำแหน่งจากอธิบดีกรมส่งเสริมการ เรียนรู้ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนเอกชน ผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้มีความรู้ ประสบการณ์ทาง การศึกษา ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ ผู้แทนผู้บริหาร สถานศึกษาของรัฐ เอกชน และการศึกษานอก ระบบ ผู้แทนครูของรัฐ เอกชน และการศึกษานอก ระบบ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการ ประเภทอื่นรวมกัน และให้เลขาธิการสภา การศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>ให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เป็นนิติ บุคคล จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ การได้มาโดยการเลือกตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กฎหมาย กำหนด</p>
<p>มาตรา 34 คณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนามาตรฐานและหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษา แห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน</p> <p>คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีหน้าที่ พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐาน และหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ ที่สอดคล้อง กับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ</p>	<p>มาตรา 32 คณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน มีหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากรการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน</p> <p>คณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่ พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนามาตรฐานและ หลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ ที่สอดคล้องกับ ความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริม</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>การส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ</p>	<p>ประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ</p>
<p>มาตรา 35 องค์ประกอบของคณะกรรมการตามมาตรา 34 ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน</p> <p>จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการแต่ละคณะ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความแตกต่างของกิจการในความรับผิดชอบของคณะกรรมการแต่ละคณะด้วย</p> <p>ให้สำนักงานคณะกรรมการตามมาตรา 34 เป็นนิติบุคคล และให้เลขาธิการของแต่ละสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการ</p>	<p>มาตรา 33 องค์ประกอบของคณะกรรมการตามมาตรา 32 ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งจากกรมส่งเสริมการเรียนรู้ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน และคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้มีความรู้ ประสบการณ์ทางการศึกษา ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ ผู้แทนสถานศึกษาเอกชน ผู้แทนศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษา ผู้แทนครู ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน</p> <p>จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการแต่ละคณะ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความแตกต่างของกิจการในความรับผิดชอบของคณะกรรมการแต่ละคณะด้วย ให้สำนักงานคณะกรรมการตามมาตรานี้เป็นนิติบุคคล และให้เลขาธิการของแต่ละสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการ</p>
<p>มาตรา 36 ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา 21</p> <p>ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการ</p>	<p>มาตรา 34 ให้สถานศึกษาของรัฐทุกแห่งทุกระดับเป็นนิติบุคคล ดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัวมีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>จัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถาบันศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ</p>	<p>สถานศึกษา ตามแนวนโยบายของ สพฐ. และกระทรวง</p> <p>ความเป็นอิสระของสถานศึกษาของรัฐ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ แนวทาง และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด</p> <p>ให้สถานศึกษามีอิสระในการบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 7 และหลักการตามมาตรา 8</p> <p>คณะกรรมการสถานศึกษาประกอบด้วย กรรมการที่เป็นผู้แทนผู้ปกครองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการทั้งหมด กรรมการที่เป็นผู้แทนครูไม่น้อยกว่า 2 คน กรรมการที่เป็นผู้แทนองค์กรชุมชน กรรมการที่เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการที่เป็นผู้แทนศิษย์เก่า กรรมการที่เป็นผู้แทนพระภิกษุ และหรือผู้แทนองค์กรศาสนา กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้จากการสรรหาของคณะกรรมการทั้งคณะ ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด</p>
<p>มาตรา 37 การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงระดับของการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา</p>	<p>มาตรา 35 การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดสถานศึกษาเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงจำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย กระทรวงอาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังต่อไปนี้ เพื่อการบริหารและการจัดการส่งเสริม สนับสนุนของสถานศึกษาก็ได้</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>ให้ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา</p> <p>ในกรณีที่สถานศึกษาใดจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา การกำหนดให้สถานศึกษาแห่งนั้นอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาใด ให้ยึดระดับการศึกษาของสถานศึกษานั้นเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน</p> <p>ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวงอาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่ศึกษาก็ได้</p> <p>(1) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ</p> <p>(2) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย</p> <p>(3) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ</p> <p>(4) การจัดการศึกษาทางไกลและการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่การศึกษา</p>	<p>(1) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ</p> <p>(2) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาพัฒนาชีวิตตามอัธยาศัย</p> <p>(3) การจัดการศึกษาทางไกล</p> <p>(4) การจัดการศึกษาเฉพาะของหน่วยราชการอื่น</p>
<p>มาตรา 39 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงาน</p>	<p>มาตรา 36 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ตามมาตรา 34 ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังสถานศึกษาโดยตรง</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>
<p>มาตรา 40 ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา และสถานศึกษาอาชีวศึกษาของแต่ละสถานศึกษา เพื่อทำหน้าที่กำกับและส่งเสริม สนับสนุนกิจการของสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษา ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์ และหรือผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่และผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <p>สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาและสถานศึกษาอาชีวศึกษาอาจมีกรรมการเพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสถานศึกษา</p> <p>ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานศึกษาตามมาตรา 18 (1) และ (3)</p>	<p>มาตรา 37 ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และสถานศึกษาอาชีวศึกษาของแต่ละสถานศึกษา เพื่อทำหน้าที่กำกับและส่งเสริม สนับสนุนกิจการของสถานศึกษา ตามมาตรา 34</p> <p>สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาและสถานศึกษาอาชีวศึกษาอาจมีกรรมการเพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายกำหนด จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสถานศึกษา</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	ส่วนที่ 2 การบริหารและการจัดการศึกษาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
มาตรา 41 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น	มาตรา 38 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น
มาตรา 42 ให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	มาตรา 39 ให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
	ส่วนที่ 3 การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน
มาตรา 43 การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ	มาตรา 40 การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ
มาตรา 44 ให้สถานศึกษาเอกชนตามมาตรา 18 (2) เป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหารประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ	มาตรา 41 ให้สถานศึกษาเอกชนเป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหารประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธาน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>กรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>
<p>มาตรา 45 ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภท การศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา</p> <p>การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐของเขตพื้นที่การศึกษาหรือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน โดยให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นของเอกชนและประชาชนประกอบการพิจารณาด้วย</p> <p>ให้สถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาระดับปริญญาดำเนินการได้ โดยอิสระสามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน</p>	<p>มาตรา 42 ให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษา</p>
<p>มาตรา 46 รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อย่างอื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้</p>	<p>มาตรา 43 รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อย่างอื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	<p style="text-align: center;">หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา</p>
	<p>มาตรา 44 ให้สถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ร่วมกับสถาบันการผลิตครู จัดให้มีมาตรฐานการศึกษาและเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนสู่ความก้าวหน้าอย่างมีคุณภาพ</p>
<p>มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก</p> <p>ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาของการศึกษาขั้นพื้นฐานและการอาชีวศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงสำหรับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอื่นที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p> <p>มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สาธารณะ และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก</p> <p>มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การ</p>	<p>มาตรา 45 ให้สถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สาธารณะ และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>มหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา ที่มีใช้การจัดการอุดมศึกษาซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือกระทรวงอื่น เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน</p> <p>มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่า เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง ที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น</p> <p>มาตรา 51 ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าวให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข</p>	

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	<p style="text-align: center;">หมวด 7 ครู การผลิตและพัฒนาครู</p>
<p>มาตรา 52 ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการค้ากับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง</p> <p>รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ</p> <p>มาตรา 56 การผลิตและพัฒนา คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนามาตรฐาน และจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการบริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงานของรัฐในสถานศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นนิติบุคคล ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>มาตรา 46 ให้กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบกระบวนการผลิตครู มีสถาบันการผลิตครูเป็นการเฉพาะ การพัฒนาครูให้เป็นนักสอนมืออาชีพที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานเหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงและตรงตามความต้องการของแต่ละสถานศึกษา โดยการกำกับให้สถาบันผลิตและพัฒนาครู มีครูของครูเป็นผู้เชี่ยวชาญ ล้วนแต่ระดับบรมครู มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการสร้างครูใหม่และพัฒนาครูประจำการอย่างต่อเนื่อง</p> <p>สถาบันผลิตครูมีหน้าที่ ผลิตครูและผู้บริหารสถานศึกษา พัฒนาครูและผู้บริหาร จัดทำหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตร กำหนดมาตรฐาน กำกับติดตาม ดูแลและประเมินคุณภาพนักเรียน (หลักสูตร) ครูและผู้บริหารสถานศึกษา</p> <p>ให้ครูของครูเป็นข้าราชการครูและต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครูอย่างเพียงพอให้ทันต่อสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา</p> <p>นักศึกษาครูทุกคนต้องเป็นนักศึกษาทุนโดยรัฐจัดสรรงบให้สถาบันการผลิตครูอย่างเพียงพอแก่การดำรงชีพและค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาเป็นรายคนตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 5 ปี</p> <p>นักศึกษาครูเริ่มนับวันรับราชการครูตั้งแต่วันแรกที่รายงานตัวเป็นนักศึกษาครู เริ่มปฏิบัติตามระเบียบวินัยและจรรยาบรรณครูทันที และสำเร็จการศึกษาให้ได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ภายใต้การกำกับของคุรุสภา</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	<p>การผลิตครูให้มีแผนการผลิตบัณฑิต ให้มีจำนวนเหมาะสมกับอัตราและความจำเป็นหรือความต้องการของสถานศึกษา และเพียงพอตามเกณฑ์กำหนด</p>
<p>มาตรา 53 ให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษามีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพ ในกำกับของกระทรวง มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา</p> <p>ให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่นทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>การจัดให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่บุคลากรทางการศึกษาที่จัดการศึกษาตามอัธยาศัยสถานศึกษาตามมาตรา 18 (3) ผู้บริหารการศึกษาระดับเหนือเขตพื้นที่การศึกษาและวิทยากรพิเศษทางการศึกษา</p> <p>ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่คณาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา</p>	<p>มาตรา 47 ให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรอิสระและองค์กรวิชาชีพครู และผู้บริหารสถานศึกษา เรียกว่า “ครูสภา” มีข้าราชการครูปฏิบัติราชการ ภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพครู ในกำกับของกระทรวง มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ จัดสวัสดิการและสวัสดิภาพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู และผู้บริหารสถานศึกษา ให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>การจัดให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>ครูสภา บริหารงานโดยคณะกรรมการสภาวิชาชีพครู ซึ่งประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่ง ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษาและข้าราชการครู มีจำนวนไม่น้อยกว่ากรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิรวมกัน</p> <p>คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้มาจากการเลือกตั้งของข้าราชการครูจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของข้าราชการครู</p> <p>จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ การได้มาโดยการเลือกตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>มาตรา 54 ให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับสถานศึกษาของรัฐ และระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้าราชการในสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด</p>	<p>มาตรา 48 ให้มีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่เป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยมีข้าราชการครูปฏิบัติราชการ ให้ครูในสถานศึกษาของรัฐเป็นข้าราชการครู โดยยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่สถานศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด</p> <p>องค์ประกอบของคณะกรรมการประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่ง ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษาและข้าราชการครูซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่ากรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิรวมกัน</p> <p>คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้มาจากการเลือกตั้งของข้าราชการครูจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของข้าราชการครู</p> <p>จำนวนกรรมการคุณสมบัตินี้ หลักเกณฑ์การได้มาโดยการเลือกตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด</p>
<p>มาตรา 55 ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้มีรายได้ที่เพียงพอและเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ</p> <p>ให้มีกองทุนส่งเสริมครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนงานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา 49 ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับข้าราชการครู เพื่อให้รายได้เพียงพอและเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด</p>
<p>มาตรา 57 ให้หน่วยงานทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วม</p>	<p>มาตรา 50 ให้หน่วยงานทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัด</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
ในการจัดการศึกษาโดยนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลดังกล่าวมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา	การศึกษา โดยนำประสบการณ์ความรอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลดังกล่าวมาใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาและยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา
	หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา
<p>มาตรา 58 ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สินทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชนเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น และต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษาดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา</p> <p>(1) ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยอาจจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>(2) ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สิน และทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น</p> <p>ทั้งนี้ ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดมทรัพยากรดังกล่าว โดยการสนับสนุน การอุดหนุน และใช้มาตรการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษี ตามความ</p>	<p>มาตรา 51 ให้รัฐจัดสรรงบประมาณเพื่อการผลิตบัณฑิตครู ตามจำนวนและอัตราการผลิตที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพครู เป็นค่าใช้จ่ายรายหัวสำหรับนักศึกษาครูต่อคนต่อปี ตลอดหลักสูตร</p> <p>จัดงบประมาณเพื่อการส่งเสริมครูที่มีผลงานผลิตสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัล ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและการศึกษา ทั้งข้าราชการครูของรัฐ และครูเอกชน</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>เหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>มาตรา 52 วรรคสอง ให้มีกองทุนส่งเสริมครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนงานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>ให้มีกองทุนส่งเสริมครู เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนงานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติครู</p>
	<p>มาตรา 52 ให้รัฐจัดงบประมาณรายหัวสำหรับผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน จัดตามทะเบียนราษฎร ทั้งสถานศึกษาของรัฐและเอกชน</p>
<p>มาตรา 59 ให้สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุ ตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถานศึกษา และเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และภารกิจหลักของสถานศึกษา</p> <p>บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถานศึกษา ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา</p> <p>บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้งบประมาณไม่เป็น</p>	<p>มาตรา 53 ให้สถานศึกษาของรัฐเป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุ ตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถานศึกษาและเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และภารกิจหลักของสถานศึกษา บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถานศึกษา ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของ บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษา รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้งบประมาณไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณ</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>รายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p> <p>บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถานศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้งบประมาณให้สถานศึกษาสามารถจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้น ๆ ได้ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด</p>	
<p>มาตรา 60 ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษาดังนี้</p> <p>(1) จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาภาคบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน</p> <p>(2) จัดสรรทุนการศึกษาในรูปของกองทุน กุ๋ยมิให้แก่ผู้เรียนที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยตามความเหมาะสมและความจำเป็น</p> <p>(3) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษแต่ละกลุ่มตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและความเป็นธรรม ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกระทรวง</p> <p>(4) จัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการและงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐ</p>	<p>มาตรา 54 ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา แต่ละระดับ ดังนี้</p> <p>(1) จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาภาคบังคับ และการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน</p> <p>(2) จัดสรรทุนการศึกษาในรูปของกองทุน กุ๋ยมิให้แก่ผู้ศึกษาระดับปริญญาที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย ตามความเหมาะสมและความจำเป็น</p> <p>(3) จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นในการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษแต่ละกลุ่ม โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและความเป็นธรรม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดให้กฎกระทรวง</p> <p>(4) จัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการ และงบลงทุนให้สถานศึกษาของรัฐตาม</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
<p>ตามนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและภารกิจของสถานศึกษา โดยให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงคุณภาพและความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา</p> <p>(5) จัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล และเป็นสถานศึกษาในกำกับของรัฐหรือองค์การมหาชน</p> <p>(6) จัดสรรกองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชน เพื่อให้พึ่งตนเองได้</p> <p>(7) จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาของรัฐและเอกชน</p>	<p>นโยบายแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและภารกิจของสถานศึกษา โดยให้มีอิสระในการบริหารงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงคุณภาพและความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา</p> <p>(5) จัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปสนับสนุนภารกิจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน</p> <p>(6) จัดสรรกองทุนกู้ยืมดอกเบี้ยต่ำให้สถานศึกษาเอกชนเพื่อให้พึ่งตนเองได้</p> <p>(7) จัดตั้งกองทุนสวัสดิการช่วยเหลือครูผู้ประสบภัยพิบัติ สาธารณภัย หรืออุบัติเหตุจากการปฏิบัติหน้าที่ที่ทั้งสถานศึกษาของรัฐและเอกชน</p>
<p>มาตรา 61 ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ตามความเหมาะสมและความจำเป็น</p> <p>มาตรา 62 ให้มีระบบการตรวจสอบติดตาม และประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษา แนวการจัดการศึกษาและคุณภาพมาตรฐานการศึกษา โดยหน่วยงานภายในและหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ตรวจสอบภายนอก</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบติดตามและการประเมิน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา 55 ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคลครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ที่รัฐอนุญาตให้จัดการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น หลักเกณฑ์ และวิธีการในการตรวจสอบ ติดตาม และการประเมิน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	<p style="text-align: center;">หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา</p>
<p>มาตรา 63 รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมตามความจำเป็น</p>	<p>มาตรา 56 รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นต่อการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม และการสื่อสารในรูปแบบอื่น เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมตามความจำเป็น</p>
<p>มาตรา 64 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่น โดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิตและมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทั้งนี้ โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม</p>	<p>มาตรา 57 รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูทั้งข้าราชการครูและครูเอกชน ผลิตสื่อ วัสดุอุปกรณ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี ดิจิทัล และสื่ออื่น ๆ เพื่อใช้ในการสอนและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงอย่างกว้างขวางและหลากหลาย ด้วยการดำเนินการให้ทุกผลผลิตสามารถให้บริการแก่ผู้สนใจและต้องการใช้บริการอย่างทั่วถึงทุกคน เรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา โดยรัฐเป็นผู้ซื้อผลผลิตที่เผยแพร่ให้ครู นักเรียน และผู้สนใจในราคาตามปริมาณของการใช้บริการของผลผลิตนั้น ๆ จะเป็นการเพิ่มรายได้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู ซึ่งเป็นการส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจให้ผู้ประกอบวิชาชีพครู</p>
<p>มาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ</p>	<p>มาตรา 58 ให้มีการพัฒนาครูทั้งด้านเป็นผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ</p>
<p>มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้</p>	<p>มาตรา 59 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่เข้ารับการศึกษา เพื่อให้มีความรู้</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต	และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อเนื่องตลอดชีวิต
มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย	มาตรา 60 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย
<p>มาตรา 68 ให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน รวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าว เพื่อพัฒนาคนและสังคม</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัย และการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา 61 ให้มีการระดมทุน เพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของรัฐ ค่าสัมปทาน และผลกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ และโทรคมนาคมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน รวมทั้งให้มีการลดอัตราค่าบริการเป็นพิเศษในการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อการพัฒนาและสังคมหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อการผลิต การวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>
มาตรา 69 รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผน ส่งเสริมและประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	มาตรา 62 รัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผน ส่งเสริมและประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพ และประสิทธิภาพของการผลิตและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	บทเฉพาะกาล
	<p>มาตรา 63 ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ ภาระผูกพัน พนักงานและลูกจ้าง เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกองทุนพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และตามข้อบังคับคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ว่าด้วยการบริหารกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2563 ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ ภาระผูกพัน เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง จัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ลงวันที่ 7 ธันวาคม 2553 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการบริหารกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2554 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2554 ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไปเป็นของกองทุนครูของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติที่มี</p> <p>นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป คำว่า “กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา” ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือกฎหมายอื่นใด ให้หมายถึง “กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา” ตามพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	<p>มาตรา 64 บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศและคำสั่งเกี่ยวกับการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป จนกว่าจะได้มีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>
	<p>มาตรา 65 ให้กระทรวง กรม หน่วยงานการศึกษา และสถานศึกษาที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีฐานะและอำนาจหน้าที่เช่นเดิม จนกว่าจะได้มีการจัดระบบการบริหารและการจัดการศึกษาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>
	<p>มาตรา 66 ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติ มาตรา 10 และมาตรา 17 มาใช้บังคับ จนกว่าจะมีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 16 ที่ใช้ปัจจุบันให้ใช้ต่อไป</p>
	<p>มาตรา 67 ให้ครูซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูและปฏิบัติหน้าที่ครูได้ต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้สามารถต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ต่อไป โดยถือเสมือนหนึ่งเป็นครูผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ครูซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่และยังไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายว่าด้วยสภาครู</p>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
	<p>และบุคลากรทางการศึกษาอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามกฎหมายดังกล่าวหรือจะขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้</p> <p>ในระหว่างเวลาที่ยังมิได้มีการแก้ไขกฎหมายตามมาตรา 66 ให้บุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หรือกฎหมายอื่น ยังคงดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาต่อไป</p>
	<p>มาตรา 68 ให้มีการปรับปรุง แก้ไข หรือยกเลิก กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคล กฎหมายว่าด้วยองค์การวิชาชีพ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และขัดกับพระราชบัญญัตินี้ นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศใช้ภายในระยะเวลาสองปี</p>

3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1) กระทรวงศึกษาธิการ
- 2) กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- 3) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- 1) กระทรวงมหาดไทย
- 2) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- 3) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 4) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 5) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- 6) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

- 7) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
- 8) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 9) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 10) สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
- 11) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- 12) สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
- 13) กรมส่งเสริมการเรียนรู้
- 14) กรมกิจการเด็กและเยาวชน
- 15) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
- 16) สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
- 17) สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย
- 18) สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย
- 19) สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย
- 20) สมาคมผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทย
- 21) สมาพันธ์สมาคมครูแห่งประเทศไทย
- 22) สมาคมกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแห่งประเทศไทย
- 23) สมาคมส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในประเทศไทย
- 24) สมาคมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
- 25) สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

3. ผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป

ประชาชน

ประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยกับความมุ่งหมายและหลักการการจัดการศึกษาโดยให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประชาชนได้รับการศึกษาเพื่อสืบมาอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จัดการศึกษาตามความถนัดและความต้องการ ส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา และระเบียบกฎหมาย รวมทั้งการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาตามที่กำหนดในหมวด 1 ของร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ อย่างไร

2. ท่านเห็นด้วยกับสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาที่กำหนดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกัน ในการได้รับการพัฒนาความถนัดตั้งแต่แรกเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้ อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่าย เอกชนที่เป็นนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษาโดยรัฐให้การสนับสนุนช่วยเหลือ และจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ผู้เรียนเหมือนเช่นผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐ รวมถึงสิทธิ

และหน้าที่ของบิดา มารดา ผู้ปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบัน ศาสนา ในการจัดการศึกษาตามหมวด 2 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

3. ท่านเห็นด้วยกับระบบการศึกษาที่กำหนดรูปแบบการศึกษาเป็น 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาพัฒนาชีวิตตามอัธยาศัยตลอดชีวิต รวมถึงเรื่องการจัด การศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา และการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามที่กำหนด ในหมวด 3 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

4. ท่านเห็นด้วยกับการจัดการศึกษาและหลักสูตรการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอก ระบบ และการศึกษาพัฒนาชีวิตตามอัธยาศัย รวมทั้งแนวทางการประเมินผลการศึกษาตามที่กำหนด ในหมวด 4 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

5. ท่านเห็นด้วยกับแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาโดยให้กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ ส่งเสริม และกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน การกำหนดให้สถานศึกษามีอิสระในการ บริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป การกำหนดให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความ เหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น การกำหนดให้รัฐต้องจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่สถานศึกษา เอกชน ตามที่กำหนดในหมวด 5 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

6. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้สถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ร่วมกับ สถาบันผลิตครูจัดให้มีมาตรฐานการศึกษาและเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา รวมทั้งการจัด ให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามที่กำหนดในหมวด 6 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

7. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบกระบวนการ ผลิตครู การพัฒนาครูให้เป็นนักสอนมืออาชีพที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานเหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง และการกำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้สถาบันการผลิตครูเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายรายหัวให้กับนักศึกษา ครูในระหว่างการศึกษาตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 5 ปี และนักศึกษาครูเริ่มนับวันรับราชการครูตั้งแต่วินแรกที่ย่างงานตัวเป็นนักศึกษา ตามที่กำหนดในหมวด 7 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

8. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อการส่งเสริมครูให้ผลิตผลงานสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและการศึกษา ทั้งข้าราชการครูและครูเอกชน และการจัดสรรงบประมาณรายหัวให้ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน รวมทั้งกำหนดให้รัฐต้อง จัดสรรคลื่นความถี่ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อใช้ประโยชน์สำหรับ การศึกษาทุกระดับ ตามที่กำหนดในหมวด 7 และ 8 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

9. ท่านเห็นว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ เพียงใด

10. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

5.1 กรอบระยะเวลาดำเนินการสำหรับการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ ดังนี้

(1) ระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น จำนวน 30 วันทำการ นับแต่วันที่ 24 กรกฎาคม 2568 ถึงวันที่ 23 สิงหาคม 2568

(2) ระยะเวลาจัดทำรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบ จำนวน 45 วันทำการนับตั้งแต่วันที่ 4 กันยายน ถึงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2568

5.2 วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(1) รับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง

(1.1) ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น นับตั้งแต่วันที่ 24 กรกฎาคม 2568 ถึงวันที่ 23 สิงหาคม 2568

(1.2) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(1.3) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

- 1) กระทรวงศึกษาธิการ
- 2) กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- 3) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 4) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- 5) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 6) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
- 7) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 8) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 9) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- 10) สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
- 11) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
- 12) สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

(2) การรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่น

โดยนำข้อมูลที่ได้จากจัดโครงการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายปรีดา บุญเพลิง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายเทอดชาติ ชัยพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายพริษฐ์ วัชรสินธุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ) และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาเท่าเทียม (นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ) เพื่อมาประกอบการจัดทำรายงานฉบับนี้

สำหรับการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง และผู้ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ ได้รับฟังความคิดเห็นจาก ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ บุคลากรทางการ รวมทั้งผู้เรียนปกติและผู้เรียนซึ่งเป็นบุคคลผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ทั้งในส่วนที่เป็นหน่วยงานราชการ สถานศึกษาในพื้นที่ จำนวน 3 ครั้ง ครั้งที่ 1 จังหวัดศรีสะเกษ ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร และครั้งที่ 3 จังหวัดพิษณุโลก ระหว่างวันที่ 2 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2568

6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น**6.1 ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น****(1) จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th**

โดยมีเข้าชมจำนวน 3,417 ราย และมีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน 14 ราย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เพศ ชาย จำนวน 10 คน หญิง จำนวน 4 คน

อายุ (ปี) Baby Boomer (เกิดก่อน พ.ศ. 2508) จำนวน 6 คน Generation X (เกิดระหว่าง พ.ศ. 2508-2522) จำนวน 4 คน Generation Y (เกิดระหว่าง พ.ศ. 2523 - 2540) จำนวน 4 คน Generation Z (เกิดตั้งแต่ พ.ศ. 2541 - 2565) จำนวน 0 คน

ระดับการศึกษา ประถมศึกษา หรือต่ำกว่า จำนวน 0 คน มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. จำนวน 1 คน ปริญญาตรี จำนวน 6 คน สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 7 คน

อาชีพ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 4 คน ข้าราชการบำนาญ จำนวน 5 คน ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 0 คน เกษตรกร จำนวน 0 คน รับจ้าง จำนวน 1 คน นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 1 คน อื่น ๆ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เกษียณ ว่างงาน พนักงานบริษัท

ความเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ ในฐานะกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 1 คน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 3 คน สมาพันธ์สมาคมครูแห่งประเทศไทย จำนวน 2 คน และประชาชน จำนวน 8 คน

(2) จากการส่งประเด็นไปปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

มีการแสดงความคิดเห็น จำนวน 7 หน่วยงาน ได้แก่ 1) กระทรวงศึกษาธิการ 2) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม 3) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 4) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5) สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 6) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และ 7) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

(3) จากการรับฟังความคิดเห็นโดยวิธีการอื่น

นำผลการรับฟังความคิดเห็นจากการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ได้รับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายเทอดชาติ ชัยพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายปรีดา บุญเพลิง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายพริษฐ์ วัชรสินธุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ) และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาเท่าเทียม (นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ) โดยรับฟังความคิดเห็นจากผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งผู้เรียนปกติและผู้เรียนซึ่งเป็นผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทั้งในส่วนที่เป็นหน่วยงานราชการและสถานศึกษาในพื้นที่ 3 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดศรีสะเกษ กรุงเทพมหานคร และจังหวัดพิษณุโลกจำนวนผู้เข้าร่วมประชุม 333 ราย มาใช้ประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูลผลการรับฟังความคิดเห็น

6.2 ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง รวมทั้งการจัดให้มีการรับฟังด้วยวิธีการจัดประชุม รับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. สรุปได้ดังนี้

1. ท่านเห็นด้วยกับความมุ่งหมายและหลักการการจัดการศึกษาโดยให้เด็กเล็ก ได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประชาชนได้รับการศึกษาเพื่อสัมมาอาชีพ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จัดการศึกษาตามความถนัดและความต้องการ ส่งเสริมให้มีการ เรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ปฏิบัติตนตามหลักศาสนา และระเบียบกฎหมาย รวมทั้งการจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาตามที่กำหนด ในหมวด 1 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>-อยากให้การศึกษาดูแลการเรียนการสอนเรื่อง ประวัติศาสตร์อย่างเข้มข้นเพื่อให้ชนรุ่นหลังได้รู้ ประวัติศาสตร์การเสียเลือดเนื้อของบรรพบุรุษ</p> <p>-คนไทยทุกคนควรได้รับสิทธิการศึกษาโดยไม่มีข้อแม้ เพื่อให้ทุกคนมีความรู้เพื่อพัฒนาประเทศ</p> <p>-ระบบการศึกษาตลอดชีวิตเป็นสิ่งที่ดี ไม่ควรหยุดเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ ทั้งนี้ ต้องเน้นย้ำว่า นโยบายและยุทธศาสตร์ไม่ควรสร้างความเข้าใจ ผิดว่าการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ต้องเป็นการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ</p> <p>-เพราะผู้เรียนคือทรัพยากรบุคคลที่สำคัญ ในการสร้างองค์ความรู้และนำไปต่อยอดการ เรียนรู้ต่อไปในอนาคต</p> <p>- การเข้าถึงการศึกษาได้ง่ายจะทำให้คนไทย ได้รับพัฒนารอบด้านนำไปสู่การพัฒนาของ ประเทศชาติ <i>(เว็บไซต์)</i></p> <p>- เนื่องจากเป็นแนวทางที่เหมาะสมกับการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ต้องมีการสร้างระบบติดตามประเมินผลที่มี ประสิทธิภาพ เพื่อให้แนวทางดังกล่าวเกิดผล อย่างเป็นรูปธรรม <i>(กระทรวงศึกษาธิการ)</i></p>	<p>- เนื่องจากปัจจุบันนโยบายการศึกษาเป็นการ บังคับให้ทุก ๆ คน ต้องได้รับการศึกษาภาคบังคับ เมื่อได้รับการศึกษาแล้วการวัดผลสำเร็จของ การศึกษาไม่ได้ตอบโจทย์กับสังคมปัจจุบัน เพราะ ปัจจุบันคนตกงานมากขึ้น บริษัทมีนโยบายใช้ เทคโนโลยี หุ่นยนต์ และโปรแกรมประยุกต์ ทดแทน</p> <p>- ไม่ควรยึดเด็กเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เพราะอดีตนโยบายที่เหมือนกันนี้สร้างผลกระทบ ในปัจจุบันคือ เด็กเติบโตมาโดยไม่รู้จักผิดชอบชั่วดี เห็นแก่ตัว ไม่มีความกตัญญู ไม่อดทนต่อความ ลำบาก การยึดเด็กเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เป็นการลัดกระดุมผิดตั้งแต่เม็ดแรกแล้ว <i>(เว็บไซต์)</i></p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- การจัดการศึกษาของชาติโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้มีระบบการศึกษาตลอดชีวิต กระจายอำนาจสู่สถานศึกษาและหน่วยงานหรือองค์กรทางการศึกษาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ สร้างโอกาส ความเสมอภาค ความเป็นธรรม การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการบริหารและพัฒนาคุณภาพการศึกษา การจัดการศึกษาโดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมและการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษาร่วมกัน รวมทั้งการกำหนดรูปแบบ ระดับ และประเภทการศึกษา โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (กระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์, การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ กรุงเทพมหานคร และจังหวัดพิษณุโลก)</p> <p>- เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทำให้มีความยืดหยุ่นของระบบการศึกษาที่ตอบสนองเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียนในทุกช่วงวัย (กรมส่งเสริมการเรียนรู้)</p> <p>- การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณการบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังราชการส่วนภูมิภาค เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา (การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ)</p> <p>- เห็นด้วยในหลักการ โดยควรแก้ไขเรื่องวิชาที่ไม่จำเป็นที่เพิ่มภาระงานให้นักเรียน (การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ณ กรุงเทพมหานคร)</p>	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1) การที่ร่างมาตรา 8 กำหนดให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบและรับผิดชอบต่อปัญหา/ภัยอันตราย ฯลฯ จะขัดแย้งกับกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่หรือไม่ *(เว็บไซต์)*

2) ต้องมุ่งปลูกฝังสิ่งต่อไปนี้ด้วย 1. จิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 2. รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่ เสรีภาพ การเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ฯลฯ *(เว็บไซต์)*

3) เห็นด้วยกับการกระจายอำนาจลงสู่โรงเรียนและองค์กรการศึกษา แต่ไม่เชื่อว่าการกระจายอำนาจนั้นจะผลิตเด็กที่ได้มาตรฐานที่เท่าเทียมกัน แม้จะวางแผนงานไว้แต่ก็ไม่เชื่อมั่นสิ่งที่ควรทำคือ การบริหารทรัพยากรด้านการศึกษาให้เท่าเทียม และทำให้มาตรฐานการศึกษาในแต่ละภาคเท่าเทียมกัน *(เว็บไซต์)*

4) ควรเน้นเรื่องการเขียนได้อ่านออก ควรให้ผู้ศึกษาได้เรียนรู้การใช้ชีวิตและให้มีประสบการณ์ด้านการใช้ชีวิตภายนอกเพื่อเอาตัวรอดในโลกปัจจุบัน *(เว็บไซต์)*

5) ควรเอาประวัติศาสตร์ชาติไทยและภูมิศาสตร์ ศิลธรรมมาสอนเด็ก และควรให้เรียนรู้ที่มาของประเทศไทย *(เว็บไซต์)*

6) หลักการของการจัดการศึกษาแห่งชาติ ตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ยังขาดหลักการสำคัญเกี่ยวกับการปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเองมีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นหลักการสำคัญและควรกำหนดเป็นหลักการการจัดการศึกษาของชาติ *(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน))*

7) การดำเนินการต้องให้ความสำคัญกับการลดความเหลื่อมล้ำการกระจายทรัพยากร และการสร้างระบบติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้แนวทางดังกล่าวเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน *(สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน)*

8) ในส่วนของแผนการศึกษาแห่งชาติ ควรมีบทบัญญัติว่า การจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติควรมีการสร้างการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรที่อยู่ภายใต้แผนการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ)*

9) การกำหนดสิทธิ ควรกำหนดสิทธิการจัดการศึกษาให้ชัดเจนเกี่ยวกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยไม่ให้ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ กรุงเทพมหานคร)*

10) เห็นว่าภาครัฐควรให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาของกลุ่มนักเรียนที่หลุดจากระบบการศึกษา ไม่ว่าจะเกิดจากสาเหตุปัญหาหลายสาเหตุ หรือมีกรรมก่อนวัยอันควร (*การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ*)

2. ท่านเห็นด้วยกับสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาที่กำหนดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการได้รับการพัฒนาความถนัดตั้งแต่แรกเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่าย เอกชนที่เป็นนิติบุคคลมีสิทธิจัดการศึกษาโดยรัฐให้การสนับสนุนช่วยเหลือ และจัดให้มีเงินอุดหนุนแก่ผู้เรียนเหมือนเช่นผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐ รวมถึงสิทธิและหน้าที่ของบิดา มารดา ผู้ปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา ในการจัดการศึกษาตามหมวด 2 ของร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง - การศึกษาคือสิทธิขั้นพื้นฐานที่ทุกคนควรได้รับ - การพัฒนาประเทศต้องเริ่มต้นที่การพัฒนาคน (<i>เว็บไซต์</i>) - แต่ต้องมีการวางแผนงบประมาณอย่างเหมาะสม และปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปได้อย่างยั่งยืน (<i>สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน</i>) - แนวทางการจัดการศึกษาที่ต้องจัดให้ทุกคนมีสิทธิและโอกาสรับการศึกษาอย่างเสมอภาค โดยส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาทุกระดับให้มีมาตรฐานและคุณภาพ ส่งเสริมผู้เรียนให้มีศักยภาพประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษาทุกระดับจัดหลักสูตรการศึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับตลาดแรงงาน (<i>สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)</i>) 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรกำหนดให้เก็บค่าใช้จ่ายตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายก็พอ - การเรียนฟรีเป็นสิ่งที่ดี แต่การจัดหลักสูตรการศึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับตลาดแรงงาน ขัดแย้งกับ “การศึกษาของชาติโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” โดยกำหนดให้หลักสูตรเป็นเพียงตัวเลือกแนะนำ ผู้เรียนควรได้เลือกเรียนตามความตั้งใจจริง (<i>เว็บไซต์</i>)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- หลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาให้เด็กทุกกลุ่มเป้าหมาย และทุกส่วนกับเด็กทุกคนมีสิทธิเข้าถึงระบบการศึกษา โดยไม่มีการเก็บค่าใช้จ่าย สอดคล้องกับบทบาท ภารกิจ และหน้าที่ของกรมกิจการเด็กและเยาวชน (<i>กรมกิจการเด็กและเยาวชน</i>)</p> <p>- ยังคงมีสภาการศึกษาเพื่อกำหนดนโยบาย และให้มีตัวแทนครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา (<i>การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดพิษณุโลก</i>)</p>	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- 1) การจัดการศึกษาต้องเข้าถึงทุกกลุ่มโดยไม่เลือกปฏิบัติ (*เว็บไซต์*)
- 2) ถ้ามาตรา 13 ระบุว่า เงินอุดหนุนเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดคือ มีกฎหมายฉบับอื่นบัญญัติไว้แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องบัญญัติไว้ในฉบับนี้อีก นอกจากจะมีประเด็นใดเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงอันเป็นความประสงค์จะให้มีความหมายใหม่แก้ไขกฎหมายปัจจุบันซึ่งทำให้การศึกษาไทยดีขึ้นได้ (*เว็บไซต์*)
- 3) ให้ทุกคนมีสิทธิและโอกาสรับการศึกษาอย่างเสมอภาคโดยให้เรียนฟรีตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับปริญญาตรี (*เว็บไซต์*)
- 4) ควรให้ท้องถิ่นแต่ละแห่งเป็นผู้กำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนเอง (*เว็บไซต์*)
- 5) ปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษาให้มีมาตรฐานเดียวกัน (*เว็บไซต์*)
- 6) ควรปรับปรุงมาตรฐานด้านการศึกษาโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการทำงานพร้อมด้วยความรู้พื้นฐาน ไม่มุ่งเน้นการสอนแบบท่องจำ (*เว็บไซต์*)
- 7) ในกรณีการกระจายอำนาจที่มีความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ควรมีการวางมาตรฐานกลางที่ชัดเจนควบคู่ไปกับการกระจายอำนาจด้วย กรณีการใช้เทคโนโลยีที่มีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัลที่ขึ้นในกลุ่มผู้เรียนที่ขาดแคลนทรัพยากรหรือในพื้นที่ที่ไม่มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตอย่างเพียงพอจึงควรมีการสนับสนุนที่เพียงพอ และกรณีการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ควรมีกรอบแนวทางชัดเจนเพื่อป้องกันความขัดแย้งหรือความไม่สมดุลในบทบาทของแต่ละภาคส่วน และการกำกับดูแลที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ควรมีกลไกในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามหลักการที่กำหนด เพื่อให้เป้าหมายตามร่างพระราชบัญญัตินี้บรรลุผลได้จริง

ในการยกระดับระบบการศึกษา และผลิตบุคลากรที่ตอบโจทย์ความต้องการของประเทศ โดยเฉพาะในสาขาที่ต้องการความชำนาญเฉพาะทาง ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพของประเทศไทย แต่เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ และยุทธศาสตร์ชาติ ควรให้ภาคเอกชนที่มีศักยภาพสูงสามารถมีสิทธิในการจัดการศึกษาเฉพาะทางได้เช่นเดียวกับหน่วยงานของรัฐด้วยหลักการการมีส่วนร่วมในระบบการศึกษาที่เป็นการรวมตัวของประชาชนดังกล่าวอาจนำไปสู่ความขัดแย้งทางความคิดเห็นหรือวัตถุประสงค์ของกลุ่มที่ไม่สอดคล้องกับแนวทางการบริหารของสถานศึกษา จึงควรมีกกลไกในการป้องกันการแทรกแซงที่อาจกระทบต่อการบริหารสถานศึกษาด้วย *(สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน)*

8) ควรมีการพิจารณาสัดส่วนของงานให้เหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิตของแต่ละวิชา สามารถนำหน่วยกิตที่สะสมมาต่อยอดได้ บางวิชาที่เฉพาะทางควรเป็นวิชาเลือก ควรส่งเสริมการเรียนภาษาที่สามโดยนักเรียนมีสิทธิเลือกเรียนภาษาที่สามตามที่ตนสนใจและเอาไปใช้ได้จริง การเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับรายวิชาที่สามารถใช้ในชีวิตรประจำวันได้ และปรับการเรียนรู้อให้เหมาะสมกับวิชา บางวิชานับการปฏิบัติ บางวิชาต้องเรียนรู้ทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติ เช่น วิชาภาษา การเงิน กฎหมาย ควรให้ความสำคัญ และหลักสูตรควรสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ/การเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ กรุงเทพมหานคร และจังหวัดพิษณุโลก)*

9) ควรปรับหลักสูตรให้เรียนเฉพาะวิชาหลัก ไทย - คณิต - วิทยาศาสตร์ - อังกฤษ และสังคม ไม่ควรเรียนมากเกินไป เน้นทักษะชีวิตเป็นหลัก เช่น ป. 1 - ป.2 ควรเรียนแต่ ไทย - คณิต - อังกฤษ ส่วน ป.3 - ป.6 เรียน 5 วิชา *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดพิษณุโลก)*

10) การวัดผล ประเมินผล ควรเน้นการประเมินวิชาการ/ทักษะชีวิต เพราะทุกวันนี้เด็กไทยได้วิชาการแต่ชีวิตเอาตัวไม่รอด *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดพิษณุโลก)*

11) โครงสร้างการบริหารมากเกินไปทำให้มีระบบการสั่งการหลายคนหลายสำนัก ทำให้เกิดปัญหาภาระงานซ้ำซ้อนกัน *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดพิษณุโลก)*

12) การปรับปรุงหลักสูตรทุกปีไม่สำคัญ แต่อยู่ที่มีการนำไปปฏิบัติจริง มีองค์กรที่รับผิดชอบและนำสู่การปฏิบัติได้จริง *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดพิษณุโลก)*

13) ควรมีการกำหนดหลักสูตรแกนกลาง และหลักสูตร ส่วนภูมิภาคและต้องดำเนินการพัฒนาทุก 4 ปี *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดพิษณุโลก)*

3. ท่านเห็นด้วยกับระบบการศึกษาที่กำหนดรูปแบบการศึกษาเป็น 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาพัฒนาชีวิตตามอศยาศัยตลอดชีวิต รวมถึง เรื่องการจัดการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา และการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามที่กำหนดในหมวด 3 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- เห็นด้วยแต่ไม่แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด</p> <p>- การจัดการศึกษาต้องเข้าถึงทุกกลุ่มโดยไม่เลือกปฏิบัติ <i>(เว็บไซต์)</i></p> <p>- ควรยุบโครงสร้างให้เหลือ 2 ระดับ คือ 1) ระดับการศึกษาประถมถึงระดับมัธยมศึกษา (แห่งเดียวกัน) 2) ระดับอุดมศึกษา (แห่งเดียวกัน) ซึ่งจะก่อให้เกิดข้อดี เป็นการประหยัดงบประมาณ และได้บุคลากรเพิ่ม ลดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรได้ <i>(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดพิษณุโลก)</i></p> <p>- เห็นควรปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้การบริหารงานมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม <i>(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ)</i></p> <p>- ควรกำหนดให้มีระบบการศึกษา 3 รูปแบบ คือ 1) การศึกษาในระบบ 2) การศึกษานอกระบบ และ 3) การศึกษาตามอัธยาศัย <i>(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ กรุงเทพมหานคร และจังหวัดพิษณุโลก)</i></p> <p>- ควรมีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณการบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังราชการส่วนภูมิภาค เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา <i>(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับ</i></p>	<p>- การบริหารการศึกษาของรัฐควรแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ส่วนกลาง 2) ส่วนจังหวัด 3) ส่วนท้องถิ่น และควรกำหนดให้หน่วยงานอื่นที่ปฏิบัติงานด้านการศึกษา ปฏิบัติหน้าที่ขึ้นตรงต่อ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ <i>(เว็บไซต์)</i></p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ)	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1) ควรจัดให้องค์กรมีขนาดเล็กกระทัดรัด มีประสิทธิภาพ ลดขนาดขององค์กรให้เล็กลง (เว็บไซต์)

2) เห็นว่าระบบการศึกษาในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันของผู้เรียนและสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไป (การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ)

3) ภาครัฐควรให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาของกลุ่มนักเรียนที่หลุดจากระบบการศึกษา ไม่ว่าจะเกิดจากสาเหตุยาเสพติด หรือมีครอบครัวก่อนวัยอันควร (การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ)

4) กระบวนการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยบางแห่งยังไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร (การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ)

4. ท่านเห็นด้วยกับการจัดการศึกษาและหลักสูตรการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาพัฒนาชีวิตตามอัธยาศัย รวมทั้งแนวทางการประเมินผลการศึกษาตามที่กำหนดในหมวด 4 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะทราบว่ามีพื้นที่ของตนเองมีทรัพยากรอย่างไร และจะพัฒนาการศึกษาไปในทิศทางใดมากกว่าส่วนกลาง - การจัดทำหลักสูตรต้องมีความคล่องตัวรวดเร็ว เพราะการเรียนการสอนในปัจจุบันต้องตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนและต้องสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาเพื่อให้สามารถสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและสามารถเตรียม 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นนามธรรมเสียส่วนมาก ยากจะเกิดสภาพบังคับ (เว็บไซต์)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการเผชิญกับความท้าทายที่เกิดขึ้นในโลกที่เปลี่ยน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดให้การจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและความเหมาะสมของสถานศึกษา รวมทั้งต้องมีความเชื่อมโยงทุกระดับและทันต่อการเปลี่ยนแปลง (เว็บไซต์) - การจัดทำหลักสูตรที่ให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและความเหมาะสมของสถานศึกษา รวมทั้งต้องมีการเชื่อมโยงกันทุกระดับและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก การจัดการเรียนที่มีกระบวนการเรียนรู้แบบองค์รวมเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนเพื่อให้สามารถทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก และการประเมินผลการเรียนรู้ที่ตั้งอยู่บนหลักการที่สำคัญกว่าการประเมินเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมาย สร้างแรงจูงใจ และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้ ควรศึกษาความเหมาะสมของการประเมินผล ในแต่ละบริบทและปรับปรุงให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา) - แนวทางการจัดการศึกษาที่ต้องจัดให้ทุกคนมีสิทธิและโอกาสรับการศึกษาอย่างเสมอภาค โดยส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาทุกระดับให้มีมาตรฐานและคุณภาพ ส่งเสริมผู้เรียนให้มีศักยภาพประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษาทุกระดับจัดหลักสูตรการศึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับตลาดแรงงาน และกำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร อันเป็นหน้าที่ของรัฐตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)) 	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- 1) ในปัจจุบันยังคงให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้อนุมัติหลักสูตร อาจทำให้ไม่ตรงกับความต้องการของประเทศ *(เว็บไซต์)*
- 2) ให้โรงเรียนเป็นนิติบุคคลทุกโรงเรียนและยุติการยุบเลิกโรงเรียนโดยไม่จำเป็น *(เว็บไซต์)*
- 3) การดำเนินงานควรเป็นของโรงเรียน เขตพื้นที่ กระทรวงศึกษาธิการ การบริหารจัดการไม่ควรให้การเมืองท้องถิ่นมาแทรกแซงในการบริหารจัดการ เว้นแต่การสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติม *(เว็บไซต์)*
- 4) อยากให้มีการปรับหลักสูตร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือคอมพิวเตอร์ โดยเพิ่มภาควิชาปฏิบัติให้มากกว่าหลักสูตรที่เป็นอยู่ปัจจุบัน เนื่องจากหลักสูตรในปัจจุบันเน้นไปทางทฤษฎี *(เว็บไซต์)*
- 5) ควรมีการกำหนดหลักสูตรแกนกลาง และหลักสูตรส่วนภูมิภาคและต้องดำเนินการพัฒนาทุก 4 ปี *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดพิษณุโลก)*

5. ท่านเห็นด้วยกับแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาโดยให้กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ส่งเสริม และกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน การกำหนดให้สถานศึกษามีอิสระในการบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป การกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น การกำหนดให้รัฐต้องจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่สถานศึกษาเอกชน ตามที่กำหนดในหมวด 5 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากเป็นกรอบแนวทางที่ช่วยพัฒนาระบบการศึกษาให้มีเป้าหมายชัดเจนและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ - สร้างทิศทางที่ชัดเจนในระดับประเทศ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต บูรณาการความร่วมมือระหว่างทุกภาคส่วน ส่งเสริมคุณภาพและ 	<ul style="list-style-type: none"> - การแต่งตั้งคณะกรรมการหลายคณะโดยไม่จำเป็น ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา 77 และทางปฏิบัติน่าจะทำงานยากลำบากมาก - รัฐควรเป็นผู้ส่งเสริม สนับสนุนองค์กรเอกชน หรือประชาชนที่มีความรู้ ความสามารถให้ทำหน้าที่แทนรัฐให้มากที่สุด <i>(เว็บไซต์)</i>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>มาตรฐานการศึกษา พัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ (เว็บไซต์)</p> <p>- เห็นด้วยแต่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมแต่อย่างใด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน)</p>	<p>- กรณีการกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ส่งเสริม และกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท ซึ่งรวมถึงมีหน้าที่ส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาตามร่างมาตรา 29 นั้น ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการมีบทบาทพันธกิจและหน้าที่ในการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท และการอาชีวศึกษาที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ประถมศึกษาและมัธยม) รวมถึงการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพพระระดับอุดมศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (สถาบันอุดมศึกษา) เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพต่าง ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 กำหนดเท่านั้น ประกอบกับพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2562 ได้กำหนดให้จัดตั้งกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยควบรวมส่วนราชการต่าง ๆ ในกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเป็นกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาและบูรณาการการเรียนการสอน การวิจัย และการสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและศาสตร์อื่นเข้าด้วยกันและให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและสถาบันวิจัยในทิศทางที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนและนโยบายในการพัฒนาประเทศตามเจตนารมณ์ในการตราพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>(ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2562 ดังนั้น หากกฎหมายกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท โดยรวมถึงระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับบทบาทภารกิจของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมด้วย อาจจะเป็นการกำหนดภารกิจให้หน่วยงานหลายหน่วยงาน มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการภารกิจเดียวกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาและอาจนำไปสู่ความซ้ำซ้อนในการให้บริการหรือการใช้งบประมาณที่ไม่เกิดประสิทธิภาพ</p> <p>(กระทรวงศึกษาธิการ)</p> <p>- ตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2562 กำหนดให้ “กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท และการอาชีวศึกษา แต่ไม่รวมถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอื่นที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ...” และมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562 ซึ่งกำหนดให้ “กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (1) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลการอุดมศึกษาให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมีความเป็นอิสระทางวิชาการและการบริหารจัดการให้มีการพัฒนา กำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ... (2) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลการวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานในระบบวิจัย และนวัตกรรมที่อยู่ในสังกัดกระทรวงหรือกำกับ</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>ดูแลของรัฐมนตรี... (3) จัดให้มีระบบนิเวศและโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญเพื่อพัฒนาการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ทั้งส่งเสริมความร่วมมือเพื่อผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทาง และความร่วมมือในด้านการวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และบุคคลหรือหน่วยงานในต่างประเทศ</p> <p>(4) ปฏิบัติการอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกระทรวง จึงเป็นกรณีที่หลักการในร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. มีเนื้อหาขัดหรือแย้งกับกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่และไม่สอดคล้องกับหน้าที่และอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2562 (กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม)</p> <p>- โครงสร้างการบริหารการศึกษาปัจจุบันซึ่งการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาอยู่ภายใต้การกำกับของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2562 โดยได้กำหนดกลไกการบริหารและพัฒนาการอุดมศึกษาเพื่อเสนอนโยบายและมาตรฐานการอุดมศึกษาเป็นการเฉพาะ ดังนั้น บทบัญญัติร่างมาตรา 29 ที่ให้กระทรวงศึกษาธิการเข้ามากำกับดูแลการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยตรง อาจเกิดความซ้ำซ้อนหรือขัดต่อกฎหมายปัจจุบันที่แบ่งแยกอำนาจหน้าที่ระหว่างกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมไว้อย่างชัดเจน หากร่างกฎหมายนี้มีผลใช้บังคับจะต้องมีการแก้ไขหรือยกเลิกกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>เพื่อโอนภารกิจการอุดมศึกษาภายใต้กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่สำคัญ</p> <p>ในการให้อำนาจกระทรวงศึกษาธิการกำกับดูแลการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษาและอาจส่งผลกระทบต่อความเป็นอิสระและความยืดหยุ่นของมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งถือเป็นหลักการสำคัญในการพัฒนาการอุดมศึกษาให้มีความเป็นเลิศและตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ การมีหน่วยงานรัฐส่วนกลางเดียวดูแลการศึกษาทุกระดับตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาอาจนำไปสู่การรวมศูนย์อำนาจเกินความจำเป็น ทำให้การบริหารงานขาดความคล่องตัว และไม่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการเฉพาะของการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษาที่มีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะระดับอุดมศึกษาที่ต้องการความคล่องตัวสูงและความเป็นอิสระทางวิชาการ</p> <p>การประสานงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องหากร่างมาตรา 29 มีผลใช้บังคับ จะต้องมีการประสานภารกิจระหว่างกระทรวงศึกษาธิการกับกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมอย่างละเอียด เพื่อป้องกันความซ้ำซ้อน เช่น การกำหนดนโยบายและมาตรฐานการศึกษาที่ปัจจุบันคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำเนินการอยู่ หรือบทบาทในการจัดสรรงบประมาณให้สถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น ทั้งนี้เห็นว่าควรพิจารณาทบทวนความจำเป็นของบทบัญญัตินี้ว่ามีความสมควรหรือไม่ที่จะกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการกำกับดูแลทุกระดับ การศึกษารวมถึงอุดมศึกษาอย่างเบ็ดเสร็จ หรือควรกำหนดเป็นบทบาทในการ “ประสานนโยบาย” ระหว่างการศึกษาระดับต่าง ๆ มากกว่าการกำกับโดยตรง เพื่อมิให้ขัดกับ</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>โครงสร้างกระทรวงในปัจจุบันและหลักการกระจายอำนาจทางการศึกษา</p> <p>ดังนั้น จึงไม่ควรกำหนดบทบาทของกระทรวงการศึกษาธิการตามร่างมาตรา 29 ในลักษณะที่ครอบคลุมการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยตรง หากไม่มีการปรับโครงสร้างกระทรวงที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน ควรให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ยังคงมีบทบาทกำกับดูแลอุดมศึกษาเช่นเดิม ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายจัดตั้งกระทรวงดังกล่าว และให้กระทรวงศึกษาธิการกำกับดูแลการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอื่น ๆ ที่อยู่ในอำนาจเดิมต่อไป ทั้งนี้ หากต้องการให้มีการบูรณาการนโยบายการศึกษาทุกระดับ อาจพิจารณาจัดตั้งกลไกคณะกรรมการร่วมระหว่างกระทรวงศึกษาธิการกับกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เพื่อกำหนดแผนการศึกษาแห่งชาติและมาตรฐานการศึกษาที่สอดคล้องกัน แทนการรวมศูนย์ไว้ที่กระทรวงศึกษาธิการเพียงหน่วยงานเดียว อันจะทำให้เกิดประโยชน์ให้การปฏิรูปการศึกษามีความต่อเนื่องครอบคลุมทุกช่วงวัย โดยไม่สร้างความซ้ำซ้อนทางกฎหมาย และการบริหารงานของแต่ละหน่วยงาน</p> <p>(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สพศ.)</p> <p>- การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาที่มีเป้าหมายและลักษณะที่แตกต่างจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประเทศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล มีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและมีความเป็นอิสระทางวิชาการ จากบทบาทดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการแยกการศึกษาระดับอุดมศึกษาออกจาก</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>การกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการสามารถขับเคลื่อนระบบการศึกษาได้ดีกว่าการรวมศูนย์เข้าด้วยกัน ทั้งนี้ การที่กระทรวงศึกษาธิการดูแลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ดูแลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยตรงมีความเหมาะสมกว่าและยังสามารถบูรณาการเชื่อมโยงการศึกษาระหว่างกันได้ (<i>สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน</i>)</p> <p>- เห็นว่าระดับและประเภทของการศึกษานั้นมีหลายระดับ หลายประเภทซึ่งรวมถึงการศึกษาที่มีศาสตร์การเรียนรู้เฉพาะด้าน เช่น ศาสตร์ทางการทหาร ศาสตร์ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศิลปศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งต้องมีการจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล การวิจัย เป็นการเฉพาะแต่กระทรวงศึกษาธิการควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอย่างเหมาะสมและเพียงพอ (<i>สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา</i>)</p>

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- 1) นิยามของกระทรวงในร่างมาตรา 29 คือกระทรวงใด (*เว็บไซต์*)
- 2) ตามร่างมาตรา 38 ควรตรวจสอบกับกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกครั้ง และทบทวนความจำเป็นของร่างมาตรา 41 (*เว็บไซต์*)
- 3) ความในร่างมาตรา 29 อาจขัดกับมาตรา 5 และมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2562 (*สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*)
- 4) ในกรณีการจัดการศึกษาของเอกชนที่รัฐควรมีนโยบายกระจายอำนาจเชิงภารกิจด้านการศึกษาให้เอกชนมากขึ้น ซึ่งจะเป็นการเพิ่มทางเลือกให้กับนักเรียนและช่วยกระตุ้นการพัฒนาหลักสูตรและนวัตกรรมในการเรียนการสอนเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น โดยที่รัฐยังคงบทบาทในการกำกับดูแลและกำหนดมาตรฐานเพื่อให้แน่ใจว่าเอกชนดำเนินการได้ตามมาตรฐานที่กำหนด และสามารถตรวจสอบผลการดำเนินงานของเอกชนได้ (*สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน*)

5) ในส่วนนี้ร่างพระราชบัญญัติกล่าวถึงแต่เพียงข้าราชการครูแต่ไม่ได้ครอบคลุมครูโรงเรียนเอกชน เห็นว่าควรกำหนดเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ให้ครอบคลุมครูเอกชนด้วย *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ กรุงเทพมหานคร)*

6) การบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา มีกำหนดแต่เพียงการบริหารและการจัดการศึกษาของอาชีวะ เอกชน สพฐ. ท้องถิ่น เท่านั้น ควรเพิ่มเติมการบริหารจัดการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566 เข้าไปด้วย *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ)*

7) ควรมืองค์กรวิชาชีพที่ช่วยเหลือผู้ประกอบการวิชาชีพครู โดยข้าราชการครูเป็นอาชีพที่ละเอียดอ่อนการพิจารณาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูควรมีลักษณะยึดโยงกับผู้เรียน โดยให้ความสำคัญกับบทบาท ความสัมพันธ์ในลักษณะผู้สอนและผู้เรียน และควรพิจารณาการมอบหมายงานให้ครู ให้ความสำคัญหน้าที่หลักในการเรียนการสอน *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ กรุงเทพมหานคร)*

8) ควรมีการพัฒนาสุขภาพจิตของครูเพื่อไม่ให้กระทบกับผู้เรียน เช่น อาจมีการอบรมเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพจิต *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ กรุงเทพมหานคร)*

6. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้สถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ร่วมกับสถาบันผลิตครูจัดให้มีมาตรฐานการศึกษาและเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา รวมทั้งการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามที่กำหนดในหมวด 6 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - ควรปรับปรุงระบบการวัดผลให้เป็นรูปธรรมและมีมาตรฐานสากล - เป็นแนวทางที่จำเป็นและเหมาะสมสำหรับการยกระดับคุณภาพการศึกษาและส่งเสริมให้การศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและประเทศชาติได้อย่างยั่งยืน <i>(เว็บไซต์)</i> - เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน <i>(กระทรวงศึกษาธิการ)</i> - เนื่องจากการประเมินเชิงประจักษ์จะสามารถช่วยให้การประเมินมีความโปร่งใสและ 	<ul style="list-style-type: none"> - วัดผลไม่ได้จริงในทางปฏิบัติ - การประเมินเชิงประจักษ์ไม่ควรวัดผลสัมฤทธิ์อย่างเดียว ควรใช้ผลการประเมินจากผู้เรียนมาประกอบว่าครูสามารถสร้างทัศนคติที่ดีกับการเรียนวิชานั้น ๆ ได้หรือไม่ <i>(เว็บไซต์)</i>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ยุติธรรมมากขึ้น แต่ต้องมีการกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจนและสอดคล้องกันทั้งระบบการศึกษา เพื่อไม่ให้เกิดการประเมินมีความต่างกัน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดพิษณุโลก)</p> <p>- ทำให้เกิดกลไกที่สนับสนุนการศึกษา กลไกการช่วยเหลือแก่ครูและสถานศึกษา (กรมส่งเสริมการเรียนรู้)</p>	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- 1) ควรทำเป็นระบบมาตรฐานในวิชาชีพพื้นฐาน (เว็บไซต์)
- 2) ควรมีระบบตรวจสอบวุฒิการศึกษา เพื่อป้องกันการปลอมวุฒิการศึกษา (เว็บไซต์)
- 3) ควรมีระบบป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์ หรือการทุจริต (เว็บไซต์)
- 4) ปัจจุบันระดับมหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตรกันหลากหลายเน้นปริมาณนักศึกษาเพื่อความอยู่รอดของมหาวิทยาลัยมากกว่าคุณภาพการศึกษา ทำให้นักศึกษาไม่มีงานทำและไม่ตรงกับความต้องการของประเทศ (เว็บไซต์)

7. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบกระบวนการผลิตครู การพัฒนาครูให้เป็นนักสอนมืออาชีพที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานเหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง และการกำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้สถาบันการผลิตครูเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายรายหัวให้กับนักศึกษาครูในระหว่างการศึกษาดลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 5 ปี และนักศึกษาครูเริ่มนับวันรับราชการครูตั้งแต่วันที่รายงานตัวเป็นนักศึกษา ตามที่กำหนดในหมวด 7 ของร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- ผลิตและพัฒนาครูตามกฎหมาย ส่งผลให้ได้ครูมืออาชีพ</p> <p>- เป็นแนวทางที่จำเป็นและเหมาะสมสำหรับการยกระดับคุณภาพการศึกษาและส่งเสริมให้การศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการของ</p>	<p>- การกำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้สถาบันการผลิตครูซึ่งเป็นสถาบันผลิตครูเป็นการเฉพาะ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายรายหัวให้กับนักศึกษาครูในระหว่างการศึกษาดลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 5 ปี และนักศึกษาครูเริ่มนับวันรับราชการ</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ประชาชนและประเทศชาติได้อย่างยั่งยืน (เว็บไซต์)</p> <ul style="list-style-type: none"> - เห็นด้วยแต่ไม่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมแต่อย่างใด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) - เนื่องจากจะช่วยขยายโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพตามความสนใจและความต้องการของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ) - แนวทางการบริหารงานบุคคล เนื่องจากเป็นการสร้างเสริมขวัญและกำลังใจให้ครูอาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาได้เป็นอย่างดีและสอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน (การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ) - การกำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้สถาบันการผลิตครู ซึ่งเป็นสถาบันผลิตครูเป็นการเฉพาะ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายรายหัวให้กับนักศึกษาครูตั้งแต่วันที่รายงานตัวเป็นนักศึกษาครู ตามร่างมาตรา 46 นั้น ร่างกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้มีสถาบันการผลิตครูและพัฒนาครูเป็นการเฉพาะ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการและกำหนดหน้าที่ของรัฐในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายรายหัวให้กับนักศึกษาครูในระหว่างการศึกษาตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 5 ปี และนักศึกษาครูเริ่มนับวันรับราชการครูตั้งแต่วันที่รายงานตัวเป็นนักศึกษาครู เพื่อให้มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและจัดกระบวนการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเจตนารมณ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (กระทรวงศึกษาธิการ) 	<p>ครูตั้งแต่วันที่รายงานตัวเป็นนักศึกษา ตามร่างมาตรา 46 ดังเหตุผลต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ความสอดคล้องกับนโยบายงบประมาณและหลักความเสมอภาค การกำหนดงบประมาณอุดหนุนรายหัวเฉพาะสำหรับนักศึกษาครู เป็นการกำหนดนโยบายงบประมาณแบบเฉพาะเจาะจงในกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ ซึ่งกรณีเช่นนี้จัดเป็น “ร่างกฎหมายการเงิน” ที่มีผลผูกพันให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณจำนวนมากอย่างต่อเนื่องในทุกปีงบประมาณ การบัญญัติเช่นนี้อาจส่งผลให้ร่างกฎหมายต้องได้รับความเห็นชอบจากฝ่ายบริหาร (นายกรัฐมนตรี) ตามรัฐธรรมนูญก่อนเสนอเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา อีกทั้งในเชิงหลักความเสมอภาค อาจเกิดประเด็นข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการช่วยเหลือแบบรายหัวเหตุใดจึงจำกัดเฉพาะนักศึกษาครู ในขณะที่นิสิตนักศึกษาในสาขาอื่นที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ (เช่น แพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาขาขาดแคลนอื่น ๆ) กลับไม่ได้รับสิทธิในลักษณะเดียวกันการกำหนดเช่นนี้จึงอาจถูกมองว่าไม่สอดคล้องกับหลักการจัดสรรทรัพยากรอย่างเป็นธรรม 2) ความจำเป็นเชิงนโยบายและผลกระทบ แม้ว่าการสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้ที่จะเป็นครูในอนาคตจะเป็นนโยบายที่มีเจตนาดีเพื่อบังคับและพัฒนาคุณภาพของคนที่เข้าสู่วิชาชีพครูซึ่งมีความสำคัญต่อคุณภาพการศึกษาของชาติ แต่ก็ควรคำนึงถึงประเด็นเชิงนโยบาย ได้แก่ (ก) ภาระงบประมาณระยะยาว การสนับสนุนรายหัวอย่างถาวรอาจกลายเป็นภาระงบประมาณผูกพันจำนวนมาก ซึ่งต้องพิจารณาความคุ้มค่าเมื่อเทียบกับวิธีอื่นในการพัฒนาครู เช่น การปรับปรุงระบบผลิตครูหรือการพัฒนาครูในด้านอื่น (ข) อุปทานและอุปสงค์ของครู หากรัฐอุดหนุนรายหัวแก่นักศึกษาครูทุกคน อาจเกิดปัญหาจำนวน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการศึกษาโดยเฉพาะให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพครูซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูงให้ได้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน ดังนั้น จึงเห็นชอบด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว (กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม)</p> <p>- การกำหนดให้มีสถาบันพัฒนาและส่งเสริมครูเป็นการเฉพาะ พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครูอย่างเพียงพอเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครูทั้งระบบไม่ว่าจะเป็นครูภาครัฐหรือครูเอกชนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการพัฒนาสมรรถนะให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคใหม่ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน)</p>	<p>นักศึกษาครูเพิ่มขึ้นเกินความต้องการบรรจุครูในระบบราชการ ทำให้เกิดภาวะบัณฑิตครูล้นงานขาดตำแหน่งรองรับ ซึ่งจะส่งผลให้งบประมาณที่อุดหนุนไปไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร (ค) เงื่อนไขการรับทุนและการชดใช้ยังไม่มีความละเอียดว่าผู้ได้รับงบประมาณรายหัวดังกล่าวจะมีเงื่อนไขในการชดใช้ทุนหรือการบรรจุเข้ารับราชการครูอย่างไร หากไม่มีพันธะใด ๆ ผู้รับทุนบางส่วนอาจไม่ได้เข้าสู่วิชาชีพครูจริง ทำให้วัตถุประสงค์ในการลงทุนงบประมาณไม่เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเต็มที่ ข้อเสนอแนะจึงเห็นควรทบทวนความเหมาะสมในการกำหนดบทบัญญัติร่างมาตรา 46 ดังกล่าว โดยอาจพิจารณาทางเลือกอื่นที่ยืดหยุ่นและเป็นธรรมกว่าในการสนับสนุนวิชาชีพครู เช่น</p> <p>2.1) กำหนดเป็นหลักการทั่วไปว่า “รัฐมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนทุนการศึกษาและสวัสดิการแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครูหรือผู้ศึกษาวิชาชีพครู” โดยไม่กำหนดรูปแบบตายตัวว่าเป็น “เงินอุดหนุนรายหัว” ซึ่งจะเปิดโอกาสให้รัฐบาลบริหารงบประมาณตามความเหมาะสมของสภาพการณ์</p> <p>2.2) หากจะกำหนดการอุดหนุนรายหัวจริงควรบัญญัติเงื่อนไขและกลไกกำกับดูแลไว้ในกฎหมายหรือกฎหมายลำดับรองให้ชัดเจน เช่น กำหนดให้เป็นทุนการศึกษาที่มีสัญญาผูกพันให้ผู้รับทุนต้องปฏิบัติงานในสถานศึกษาเป็นระยะเวลาที่กำหนดหรือกำหนดเกณฑ์คัดเลือกผู้ที่ได้รับทุนตามความจำเป็นและความสามารถ เพื่อให้การใช้งบประมาณเกิดประสิทธิผลสูงสุด</p> <p>2.3) ประเมินผลกระทบทางการคลังอย่างรอบคอบ และอาจกำหนดให้รัฐบาลมีอำนาจปรับเปลี่ยนอัตราเงินอุดหนุนหรือจำนวนผู้ได้รับอุดหนุนตามความเหมาะสมในแต่ละปีงบประมาณภายใต้กรอบที่กฎหมายกำหนด เพื่อป้องกันภาระงบประมาณที่รัฐอาจแบกรับไม่ไหวในอนาคต</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>ดังนั้น จึงเห็นว่าหลักการสนับสนุนการผลิตครู เป็นเรื่องที่ดี แต่การกำหนดวิธีการแบบผูกมัดใน กฎหมายจำเป็นต้องพิจารณาอย่างรอบด้าน ทั้งในมิติความเป็นธรรมและประสิทธิภาพ จึงควร ปรับปรุงถ้อยคำของร่างมาตรา 46 ให้ยืดหยุ่น และสอดคล้องกับวินัยการเงินการคลังของรัฐมากยิ่งขึ้น (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)</p> <p>- ไม่ควรจัดตั้งสถาบันผลิตครูเป็นการเฉพาะ เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดการเรียน การสอนทางด้านศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์ ทั้งรัฐ และเอกชนในปัจจุบันนั้น ได้รับรองมาตรฐานจาก หลายหน่วยงาน เช่น กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงศึกษาธิการ และคุรุสภา เป็นต้น จึงไม่จำเป็นต้องมีสถาบัน ผลิตครูเป็นการเฉพาะ</p> <p>ไม่ควรกำหนดให้นักศึกษาครูเริ่มนับวันรับ ราชการครูตั้งแต่วันแรกที่รายงานตัวเป็น นักศึกษา เนื่องจากจะทำให้วิชาชีพครูยึดโยงกับ ระบบราชการเพียงอย่างเดียว โดยไม่คำนึงถึง ภาคเอกชน และการกำหนดสิทธิดังกล่าวจะมีผล ให้รัฐต้องผูกพันการจ่ายเงินเดือนให้กับนักศึกษา ครูตั้งแต่อยู่ระหว่างศึกษาในหลักสูตรผลิตครู (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)</p>

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- 1) ร่างมาตรา 48 ทำให้องค์ประกอบมีความไม่แน่นอนตลอดเวลาใช่หรือไม่ **(เว็บไซต์)**
- 2) จะทำให้ศักยภาพของการเรียนดีขึ้นหรือไม่ **(เว็บไซต์)**
- 3) เงินเดือนครูได้ปรับเพิ่มมากกว่าข้าราชการส่วนอื่นอยู่แล้ว **(เว็บไซต์)**
- 4) การประเมินเลื่อนฐานะครูควรนำคุณภาพของผู้เรียนมาพิจารณาด้วย **(เว็บไซต์)**
- 5) การขึ้นเงินเดือนควรให้มีในฐานเงินเดือนเริ่มต้น 15,000 บาท และเพิ่ม

ตามคุณภาพเด็ก คุณวุฒิ วิทยุฒิ คุณธรรม จริยธรรม การจัดสวัสดิการด้านที่พัก อาหาร สุขภาพให้พร้อม ในการปฏิบัติหน้าที่ **(เว็บไซต์)**

6) ควรรวมถึงบุคลากรทางการศึกษาทั้งหมดทั้งในกำกับของรัฐ (พนักงานมหาวิทยาลัย) ซึ่งเป็นเหมือนบุคคลชั้น 2 ในสังคมที่ทุกส่วนมองข้าม *(เว็บไซต์)*

7) ต้องระบุให้ชัดเจนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และหัวข้อการประเมิน *(เว็บไซต์)*

8) ควรทบทวนอัตราเงินเดือน ค่าตอบแทน และเงินประจำตำแหน่งให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน *(เว็บไซต์)*

9) ควรคงเงินวิทยฐานะไว้ เพิ่มเงินเดือนและค่าตอบแทนทุกตำแหน่งให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจ *(เว็บไซต์)*

10) รัฐควรสนับสนุนนักศึกษาครูที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงเท่านั้น ทั้งนี้ตามมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 และการจัดสรรค่าใช้จ่ายให้กับนักศึกษาครูควรคำนึงถึงงบประมาณในการใช้จ่าย และมาตรฐานของการผลิตและการพัฒนาครูเป็นสำคัญ *(กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม)*

11) การกำหนดให้มีสถาบันการผลิตครูเป็นการเฉพาะทำให้สามารถสร้างครูที่มีคุณภาพสูง แต่อาจส่งผลทำให้ผลิตครูไม่ทันต่อความต้องการของระบบการศึกษาและที่สำคัญอาจส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนคณะครุศาสตร์หรือคณะศึกษาศาสตร์ *(สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน)*

8. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อการส่งเสริมครูให้ผลิตผลงานสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและการศึกษา ทั้งข้าราชการครูและครูเอกชน และการจัดสรรงบประมาณรายหัวให้ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน รวมทั้งกำหนดให้รัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง สื่อตัวนำและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาระดับ ตามที่กำหนดในหมวด 7 และ 8 ของร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการพัฒนาช่องทางในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ตามอัธยาศัยของประชาชน - ควรจัดสรรงบประมาณของกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 หรือ 20 ของรายได้สุทธิเพื่อสนับสนุนการศึกษา <i>(เว็บไซต์)</i> - เนื่องจากจะช่วยส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและเท่าเทียม <i>(กระทรวงศึกษาธิการ)</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ควรจัดสรรงบประมาณของกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะมาสนับสนุนการศึกษา - ไม่จำเป็นเนื่องจากปัจจุบันมีสื่ออินเทอร์เน็ตมากมายสามารถให้ความรู้แก่ผู้ที่อยู่ระหว่างการศึกษได้ ควรประหยัดเงินในส่วนนี้ไปพัฒนาส่วนอื่น - ควรมีหน่วยงานเฉพาะเพื่อดูแลเกี่ยวกับการศึกษาทางออนไลน์

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- เนื่องจากจะช่วยส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพได้อย่างเท่าเทียม แต่ต้องมีการบริหารจัดการและการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ และต้องคำนึงถึงความเสมอภาคทั้งสถานศึกษาของรัฐและเอกชนในการเข้าถึงทรัพยากรดังกล่าวด้วย (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน)</p> <p>- การจัดสรรคลื่นความถี่สี่อตัวนำ และโครงสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล หรือเทคโนโลยีอื่นเพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา ในส่วนของกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ เนื่องจากมาตรา 59 วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. 2553) กำหนดให้ กสทช. จัดให้มีแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ โดยแผนดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีแนวทางการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และการอนุญาตให้ประกอบกิจการ โดยในส่วนกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ต้องจัดให้มีการใช้งานคลื่นความถี่เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือสำหรับภาคประชาชนรวมกันในส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของความสามารถในการส่งสัญญาณที่จะอนุญาตในแต่ละครั้ง ประกอบกับในกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่ ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 มาตรา 10 (1) (ก) กำหนดให้ใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่หนึ่ง ออกให้</p>	<p>- โดยหลักเมื่อใช้เงินงบประมาณก็ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน หรือคืนเงินเข้าคลัง ว่างมาตรา 56 น่าจะเป็นอำนาจหน้าที่ของ กสทช. (เว็บไซต์)</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>สำหรับกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมความรู้ การศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมการเกษตร และการส่งเสริมอาชีพอื่น ๆ สุขภาพ อนามัย กีฬา หรือ การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งปัจจุบัน กสทช. มีการพิจารณาออกใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แล้ว จึงสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและอำนาจหน้าที่ของ กสทช. (สำนักงาน กสทช.)</p>	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- 1) กระทรวงศึกษาธิการควรนำ ETV มาออกอากาศในรูปแบบ “ฟรีทีวี” (เว็บไซต์)
- 2) การจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อการศึกษาทางไกล อาจไม่มีประโยชน์ถ้าไม่มีใบประกาศการศึกษาให้กับผู้เรียน หรือผู้เรียนต้องสมัครสอบเทียบด้วยตนเอง (เว็บไซต์)

9. ท่านเห็นว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร และการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ เพียงใด

1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับมาประมาณ 25 ปี เป็นธรรมดาที่จะไม่สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยในปัจจุบัน และเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เนื้อหาที่เหมาะสมกับบริบทการศึกษาสมัยใหม่ (เว็บไซต์)

2) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นพระราชบัญญัติที่ดี มีประโยชน์ต่อการศึกษาและผู้ประกอบวิชาชีพครูรวมทั้งครูนักเรียนและผู้ปกครอง แต่มีข้อบกพร่องจากการใช้มายาวนาน 20 ปี ทำให้มีส่วนที่ต้องปรับแก้อยู่หลายส่วนทั้งในระบบโครงสร้าง การบริหารองค์กรคณะบุคคล (เว็บไซต์)

3) การบริหารทรัพยากรไม่ได้มาตรฐานที่ดี ครูต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน และต้องมีคุณธรรมจริยธรรมด้วย (เว็บไซต์)

4) นโยบายดี แต่ผู้ปฏิบัติต้องดีด้วย (เว็บไซต์)

5) การดำเนินงานที่ผ่านมามีปัญหาเรื่องการสนับสนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณในหลายส่วนได้ และเชื่อว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยแก้ปัญหาได้ (เว็บไซต์)

- 6) กระจายอำนาจเป็นการเพิ่มโอกาสการศึกษาให้กับทุกคน *(เว็บไซต์)*
- 7) การประเมินคุณภาพของครูและบุคลากรให้เข้มงวดมีมาตรฐาน โดยยึดผู้เรียนเป็นที่ตั้งไม่ใช่จากเอกสารผู้ประเมิน มีการวัดคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของผู้เรียนที่ชัดเจน ครอบคลุม และเสมอภาคกันทุกสถานศึกษา *(เว็บไซต์)*
- 8) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ถ้าวาง ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ทั้งมิติด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ *(เว็บไซต์)*
- 9) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยแก้ไขปัญหาที่เคยเกิดขึ้นโดยเพิ่มการเข้าถึง การศึกษามากกว่า *(เว็บไซต์)*
- 10) เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีการใช้บังคับมาเป็น เวลานาน และด้วยบริบทของการจัดการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน จึงทำให้ประสิทธิภาพในการ บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร *(กระทรวงศึกษาธิการ)*

10. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

- 1) ควรมุ่งเน้นการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ และความปลอดภัยของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา *(เว็บไซต์)*
- 2) ควรมีการสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี และประวัติศาสตร์ของประเทศ เพื่อให้เกิดความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ให้มากขึ้น ไม่ควรตัดทอนเรื่องนี้ *(เว็บไซต์)*
- 3) ควรมีแผนการศึกษาระดับจังหวัด *(เว็บไซต์)*
- 4) ควรบรรจุวิชาประวัติศาสตร์ไทย เพื่อให้มีการเรียนการสอนในทุกระดับ *(เว็บไซต์)*
- 5) ประชาชนคนไทยต้องได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง ให้สวัสดิการ การศึกษา สำหรับคนไทยให้ทั่วถึง กลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ควรได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง เช่นเดียวกัน *(เว็บไซต์)*
- 6) การทบทวนและศึกษาเพิ่มเติมควรเป็นเรื่องของความรับผิดชอบของผู้เรียน ควรลดปัญหาการสอนไม่ครบถ้วนในห้องเรียน แต่เก็บไปสอนพิเศษเพื่อรับรายได้พิเศษที่ไม่ควรได้ ขาดจรรยาบรรณที่ดีของครู และควรให้นักเรียนและครูมีเวลาพักผ่อนพอ *(เว็บไซต์)*
- 7) ควรเพิ่มชั่วโมงเรียนวิชาพลศึกษาให้มากขึ้นโดยเฉพาะในระดับอนุบาล ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการให้กับเด็ก เนื่องจากระบบการศึกษาปัจจุบัน เน้นวิชาการมากเกินไป และควรปรับปรุงหลักการสอนเพื่อเน้นการคิดวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ให้มากขึ้น *(เว็บไซต์)*
- 8) ปัจจุบันหนี้สินภาคครัวเรือนสูงมาก ควรให้ความรู้เกี่ยวกับด้านการเงิน การออมเงินและการลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ เป็นพื้นฐานในระดับมัธยมด้วยเพื่อให้เยาวชนเตรียมความพร้อมในการบริหารการเงินส่วนบุคคล *(เว็บไซต์)*

- 9) ควรเพิ่มค่าตอบแทนของครูอัตราจ้าง ให้มีค่าตอบแทนและค่าครองชีพที่สูงขึ้นกว่าเดิม เพื่อส่งผลเป็นกำลังใจในการพัฒนาบุคลากรและการจัดการเรียนการสอนต่อไป *(เว็บไซต์)*
- 10) การศึกษาควรปฏิรูปให้เกิดความทันสมัยและคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ *(เว็บไซต์)*
- 11) ควรปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 บางมาตราให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน *(เว็บไซต์)*
- 12) เน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยครูผู้สอนต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้วย *(เว็บไซต์)*
- 13) คืนครูให้นักเรียน *(เว็บไซต์, การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ กรุงเทพมหานคร และจังหวัดพิษณุโลก)*
- 14) เห็นว่าหลักสูตรไม่สอดคล้องกับความถนัดของผู้เรียน เช่น นักเรียนสายวิทย์ - คณิตที่ต้องเรียนหลักสูตรศิลปะเพิ่มเติม *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ)*
- 15) การประกันคุณภาพการศึกษายังไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และยังไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ)*
- 16) การมอบหมายงานหรือการบ้าน ครูผู้สอนควรมอบหมายให้สอดคล้องกับจำนวนหน่วยกิตในแต่ละวิชา และควรจัดหลักสูตรการศึกษารูปแบบใหม่ในการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ)*
- 17) เห็นว่าปัจจุบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่จะมีส่วนในการสนับสนุนการศึกษาได้เป็นอย่างดี *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ กรุงเทพมหานคร)*
- 18) ทุนการศึกษา ควรมีอย่างทั่วถึง เพื่อให้นักเรียนที่ด้อยโอกาสได้มีโอกาสในการศึกษาเล่าเรียน *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ)*
- 19) อินเทอร์เน็ตโรงเรียน ไม่ค่อยมีคุณภาพ ส่งผลให้สนับสนุนเรียนการสอนได้ไม่เต็มที่ *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดศรีสะเกษ)*
- 20) เห็นด้วยในหลักการที่กำหนดให้แต่ละสถานศึกษาพัฒนาตนเอง แต่ไม่ควรโยนภาระการตรวจสอบคุณภาพให้ศึกษานิเทศก์เท่านั้น และการประเมินควรกำหนดแค่ผ่านหรือไม่ผ่านเท่านั้นไม่ควรกำหนดว่าผ่านแบบดีมาก ดี หรือแย่ *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ กรุงเทพมหานคร)*
- 21) การเปลี่ยนแปลงนโยบายด้านการศึกษาบ่อยครั้ง เนื่องจากมีการเปลี่ยนตัวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการบ่อยครั้ง จึงทำให้เกิดปัญหาความไม่ชัดเจนในการปฏิบัติตามนโยบาย *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดพิษณุโลก)*

22) นโยบายด้านการศึกษากจากส่วนกลางไม่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนในแต่ละพื้นที่ *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดพิษณุโลก)*

23) ขอบอาหารกลางวันให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ดำเนินการเพื่อความคล่องตัว *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดพิษณุโลก)*

24) ปัญหาการจัดการศึกษาเกิดปัญหาจาก นโยบาย/สภาพครอบครัวที่ล้มเหลว/เศรษฐกิจตกต่ำ/คุณภาพของผู้นำ *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดพิษณุโลก)*

25) เขตพื้นที่การศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการกระจายอำนาจทางการศึกษา ควรยังให้คงมีไว้ *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดพิษณุโลก)*

26) ระบบสิทธิและสวัสดิการของครูและบุคลากร ควรมีกฎหมายแยกเฉพาะออกจากข้าราชการพลเรือน *(การรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย ณ จังหวัดพิษณุโลก)*

27) ตามร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับนายวิสัย เขตสกุล กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 12,098 คน เป็นผู้เสนอ มีการกำหนดมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาเอาไว้ใน หมวดที่ 6 ร่างมาตรา 44 และร่างมาตรา 45 แต่อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณารายละเอียดในร่างแล้วพบว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมิได้มีการกำหนดหลักการเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของประเทศโดยการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองและสาธารณชนว่า สถานศึกษาได้จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ ตลอดจนจะช่วยให้ สถานศึกษาทราบจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา และข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง อีกทั้ง ผลการประเมินคุณภาพภายนอกจะเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น รัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ หรือองค์กรระดับนโยบายในการนำ ข้อมูลมาวิเคราะห์ กำกับ ดูแล และกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมสถานศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงควรกำหนดให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ซึ่งเป็นหน่วยงานกลาง เพื่อทำหน้าที่พัฒนาหลักเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพการศึกษา และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา รวมทั้งให้ ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้กับสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษานำไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอันจะช่วยยกระดับและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อให้มี ข้อมูลสำหรับการกำหนดนโยบายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของรัฐและหน่วยงานระดับนโยบาย *(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.))*

ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ

1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่มาตรา 54 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต จัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ อีกทั้งจัดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม สนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ การจัดการระบบการศึกษาของประเทศจำเป็นต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต ความคล่องตัวที่จะรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพิ่มการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคประชาชนและภาคเอกชน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา ยกกระดับคุณภาพการศึกษาสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนส่งเสริมให้ระบบการศึกษามีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาลของระบบการศึกษา ประกอบกับมาตรา 258 จ. ด้านการศึกษา และมาตรา 261 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการศึกษา โดยเฉพาะให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูงให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน จึงสมควรมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแนวทางการบริหาร และการจัดการศึกษาในอนาคต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

2. ความสอดคล้องของร่างกฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

มาตรา 54 รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาตามวรรคหนึ่ง เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย

รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติซึ่งอย่างน้อยต้องมี

บทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ และการดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย

การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ในการดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาตามวรรคสอง หรือให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามวรรคสาม รัฐต้องดำเนินการให้ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามความถนัดของตน

ให้จัดตั้งกองทุนเพื่อใช้ในการช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา และเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครู โดยให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้แก่กองทุนหรือใช้มาตรการหรือกลไกทางภาษี รวมทั้งการให้ผู้บริจาคทรัพย์เงินเข้ากองทุนได้รับประโยชน์ในการลดหย่อนภาษีด้วย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดให้การบริหารจัดการกองทุนเป็นอิสระและกำหนดให้มีการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว

มาตรา 250 วรรคหนึ่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณสุขและกิจกรรมสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 258 ให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผล ดังต่อไปนี้

จ. ด้านการศึกษา

(1) ให้สามารถเริ่มดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาตามมาตรา 54 วรรคสอง เพื่อให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่าย

(2) ให้ดำเนินการตรากฎหมายเพื่อจัดตั้งกองทุนตามมาตรา 54 วรรคหก ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้

(3) ให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์ ให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน รวมทั้งมีกลไกสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพครู

(4) ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัด และปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว โดยสอดคล้องกันทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่

มาตรา 261 ในการปฏิรูปประเทศตามมาตรา 258 จ. ด้านการศึกษา ให้มีคณะกรรมการที่มีความเป็นอิสระคณะหนึ่งที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งดำเนินการศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะและร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ และให้คณะกรรมการดำเนินการศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะและร่างกฎหมายให้แล้วเสร็จและเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580¹

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากร

หัวข้อ 4.3 ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และการสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

4.3.1 การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21

โดยออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา ที่มุ่งเน้นการใช้ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ อาทิ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการตั้งคำถาม ความเข้าใจและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความรู้ทางวิศวกรรมศาสตร์และการคิดเพื่อหาทางแก้ปัญหา ความรู้และทักษะทางศิลปะ และความรู้ด้านคณิตศาสตร์และระบบคิดของเหตุผล และการหาความสัมพันธ์ การพัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด/ทบทวนไตร่ตรอง การสร้างผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้ การหล่อหลอมทักษะการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการสร้างรายได้หลายช่องทาง รวมทั้งการเรียนรู้ด้านวิชาชีพและทักษะชีวิต

4.3.2 การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครูสอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน รวมทั้งปรับระบบการผลิตและพัฒนาครู ตั้งแต่การดึงดูด คัดสรรผู้มีความสามารถสูงให้เข้ามาเป็นครูคุณภาพ มีระบบการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่องครอบคลุมทั้งเงินเดือน เส้นทางสายอาชีพ การสนับสนุนสื่อการสอน และสร้างเครือข่ายพัฒนาครูให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน รวมถึงการพัฒนาครูที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนมาเป็นผู้สร้างครูรุ่นใหม่อย่างเป็นระบบ และวัดผลงานจากการพัฒนาผู้เรียนโดยตรง

4.3.3 การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท จัดให้มีมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ จัดโครงสร้างการจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรับผิดชอบ ต่อผลลัพธ์และให้เอื้อต่อการเข้าถึงการศึกษาอย่างเสมอภาค ทัวถึง และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การยกระดับสถาบันการศึกษาในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ ปฏิรูปการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาโดยแยก ออกจากระบบการประเมินและการรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน รวมทั้งมีการปฏิรูประบบการสอบที่นำไปสู่การวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 มากกว่าการวัดระดับความรู้ ตลอดจนมี

¹ ประกาศ เรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580), ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 138 ตอนที่ 82 ก หน้า 1 (13 ตุลาคม 2561)

การวิจัยและใช้เทคโนโลยีในการสร้างและจัดการความรู้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่

4.3.4 การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นการจัดระบบการศึกษาและระบบ ผูกอบรมบนฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงและยืดหยุ่นผ่านการพัฒนากลไกต่าง ๆ อาทิ การพัฒนา การศึกษาออนไลน์แบบเปิด การพัฒนาระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการรู้ดิจิทัล การมีระบบเทียบโอน ประสบการณ์ระบบธนาคารหน่วยกิต มาตรการจูงใจให้คนเข้าสู่การยกระดับทักษะ การให้สถาน ประกอบการเพิ่มผลิตภาพแรงงานผ่านการพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องภายใต้กรอบ คุณวุฒิวิชาชีพ นอกจากนี้ ต้องพัฒนาระบบการเรียนรู้ในชุมชนให้เข้าถึงความรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ปรับปรุง แหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นพื้นที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต รวมถึงการเรียนรู้และทบทวนทักษะ พื้นฐาน ได้แก่ การอ่านออก – เขียนได้ - คิดเลขเป็น โดยระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม การพัฒนาทัศนคติและแรงบันดาลใจที่อยากเรียนรู้ การสร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้ และให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึง สิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัว รวมทั้งนำความรู้ไปพัฒนาต่อยอดหรือประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้

4.3.5 การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการ วางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก บนพื้นฐานของความเข้าใจกลุ่มลึกลง ในประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรมของไทยและพัฒนาการของประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มการรับรู้ของคนไทย ด้านพหุวัฒนธรรม การเห็นคุณค่าและมีความอดกลั้นต่อความแตกต่างทางความเชื่อ ความคิด วิถีชีวิต ผ่านความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อนบ้าน การแลกเปลี่ยนเด็ก เยาวชน และนักเรียน การฝังตัวและ การทำงานระยะสั้นในประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์

4.3.6 การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม โดยเน้นการ พัฒนาทักษะดิจิทัล ทักษะการคัดกรองความรู้ องค์ความรู้ การใช้เทคโนโลยีผสมผสานกับคุณค่าของครู ไปพร้อมกัน การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพที่ประชาชนสามารถเข้าถึงทรัพยากรและใช้ประโยชน์ จากระบบการเรียนรู้และพัฒนาตนเองผ่านเทคโนโลยีการเรียนรู้สมัยใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

4.3.7 การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ โดยเน้นการ เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและมีความโดดเด่นเฉพาะสาขา สู่ระดับนานาชาติในการให้บริการทางการศึกษา วิชาการ และการพัฒนาสมรรถนะแรงงาน ควบคู่กับการ สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและการแลกเปลี่ยนนักเรียน นักศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการ เป็นศูนย์ฝึกอบรม และศูนย์ทดสอบสมรรถนะในระดับภูมิภาค

แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา

แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ฉบับปรับปรุงนี้ มุ่งเน้นกิจกรรมปฏิรูปที่จะส่งผล ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาคการศึกษาที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ 5 กิจกรรม คือ

กิจกรรมปฏิรูปที่ 1 การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัย
 กิจกรรมปฏิรูปที่ 2 การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสู่การเรียนรู้ฐานสมรรถนะ
 เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

กิจกรรมปฏิรูปที่ 3 การปฏิรูปกลไกและระบบการผลิตและพัฒนาคู่มือและบุคลากรทางการ
 ศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐาน

กิจกรรมปฏิรูปที่ 4 การจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีและระบบอื่นๆ ที่เน้นการฝึกปฏิบัติ
 อย่างเต็มรูปแบบ นำไปสู่การจ้างงานและการสร้างงาน

กิจกรรมปฏิรูปที่ 5 การปฏิรูปบทบาทการวิจัยและระบบธรรมาภิบาลของสถาบันอุดมศึกษา
 เพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยออกจากกับดักรายได้ปานกลางอย่างยั่งยืน

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็นที่ 11 การพัฒนาศักยภาพคนตลอดชีวิต

3.3 แผนย่อยการพัฒนาช่วงวัยรุ่น/วัยรุ่น

ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะความสามารถที่สอดคล้องกับ
 ทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการแก้ไขปัญหา
 ที่ซับซ้อน มีภูมิคุ้มกันต่อปัญหาหรืออาชญากรรมต่าง ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการ
 ทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความยืดหยุ่นทางความคิด รวมถึงทักษะด้านภาษา ศิลปะ และความสามารถในการ
 ใช้เทคโนโลยี และได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพสอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจ
 รวมถึงการวางพื้นฐานการเรียนรู้เพื่อการวางแผนชีวิตและวางแผนการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยและ
 นำไปปฏิบัติได้ ตลอดจนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน รวมถึงทักษะอาชีพ
 ที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ มีทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมและทำงานกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคม
 ที่เป็นพหุวัฒนธรรม ซึ่งหากมีการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ และมีหลักสูตรการศึกษาที่เอื้อต่อทักษะ
 ชีวิต มีการเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ทักษะชีวิต และทักษะอาชีพในหลักสูตร และสร้างการมีงานทำ
 ของวัยเรียน/วัยรุ่น จะช่วยให้การพัฒนาเด็กและเยาวชนบังเกิดผลสัมฤทธิ์ได้

ประเด็นที่ 12 การพัฒนาศักยภาพคนตลอดชีวิต

3.1 แผนย่อยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

การเปลี่ยนโฉมบทบาท “ครู” ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครูสอน” เป็น
 “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้และวิธีจัด
 ระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัย
 พัฒนาระบบการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน รวมทั้งปรับระบบการผลิตและพัฒนาคู่มือตั้งแต่การดึงดูด
 คัดสรรผู้มีความสามารถสูงให้เข้ามาเป็นครูคุณภาพ มีระบบการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะครูอย่าง
 ต่อเนื่อง ครอบคลุมทั้งเงินเดือน เส้นทางสายอาชีพ การสนับสนุนสื่อการสอน และสร้างเครือข่ายพัฒนาคู่มือให้
 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน รวมถึงการพัฒนาคู่มือที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนมาเป็นผู้สร้างครู
 รุ่นใหม่อย่างเป็นระบบ และวัดผลงานจากการพัฒนาผู้เรียนโดยตรง

การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกกระดับ ทุกประเภท จัดให้มีมาตรฐานขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ จัดโครงสร้างการจัดการการศึกษาเพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์และให้เอื้อต่อการเข้าถึงการศึกษาอย่างเสมอภาค ทัวถึง และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การยกระดับสถาบันการศึกษาในสาขาที่เชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ ปฏิรูปการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาโดยแยกการประกันคุณภาพการศึกษาออกจาก การประเมินคุณภาพและการรับรองคุณภาพและการกำกับดูแลคุณภาพการศึกษา รวมทั้งมีการปฏิรูประบบ การสอบที่นำไปสู่การวัดผลในเชิงทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 มากกว่าการวัดระดับความรู้ ตลอดจน มีการวิจัย และใช้เทคโนโลยีในการสร้างและจัดการความรู้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดการศึกษาเพื่อ พัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

**หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา
แห่งอนาคต**

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ย่อยที่ 3.1 พัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1) ส่งเสริมให้ภาคส่วนต่าง ๆ สร้างและพัฒนาเมืองเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และพื้นที่สร้างสรรค์
ที่หลากหลาย

2) สร้างสื่อการเรียนรู้ที่ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

3) การพัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิตของประเทศให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

4) กำหนดมาตรการจูงใจให้ประชาชนพัฒนาตนเองด้วยการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

กลยุทธ์ย่อยที่ 3.2 พัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเรียน
ในระบบการศึกษาปกติ

หนังสือสัญญาระหว่างประเทศ/ข้อตกลงหรือความตกลงระหว่างประเทศ

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights)

ข้อ 26 (1) ทุกคนมีสิทธิในการศึกษา การศึกษาจะต้องให้เปล่าอย่างน้อยในขั้นประถมศึกษา
และขั้นพื้นฐาน การศึกษาระดับประถมจะต้องเป็นภาคบังคับ การศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพจะต้อง
เปิดเป็นการทั่วไป และการศึกษาระดับสูงขึ้นไปจะต้องเข้าถึงได้อย่างเสมอภาคสำหรับทุกคนบนพื้นฐาน
ของคุณสมบัติความเหมาะสม

(2) การศึกษาจะต้องมุ่งไปสู่การพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์อย่างเต็มที่ และการเสริมสร้าง
ความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพขั้นพื้นฐาน การศึกษาจะต้องส่งเสริมความเข้าใจ ชันติธรรม
และมิตรภาพระหว่างประชาชาติ กลุ่มเชื้อชาติ หรือศาสนาทั้งหมด และจะต้องส่งเสริมกิจกรรมของ
สหประชาชาติ เพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ

(3) ผู้ปกครองมีสิทธิเบื้องต้นที่จะเลือกประเภทการศึกษาที่จะให้แก่บุตรของตน

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights the Child)

ข้อ 28 (1) รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะได้รับการศึกษา และเพื่อที่จะให้สิทธินี้บังเกิดผลตามลำดับ และบนพื้นฐานของโอกาสที่เท่าเทียมกัน รัฐภาคีจะ

- ก) จัดการศึกษาระดับประถมเป็นภาคบังคับที่เด็กทุกคนสามารถเรียนได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
- ข) สนับสนุนการพัฒนาของการศึกษาระดับมัธยมในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ จัดการศึกษาให้แพร่หลายและเปิดกว้างแก่เด็กทุกคน และดำเนินมาตรการที่เหมาะสม เช่น การนำมาใช้ซึ่งการศึกษาแบบให้เปล่าและการเสนอให้ความช่วยเหลือทางการเงินในกรณีที่จำเป็น
- ค) ทำให้การศึกษาในระดับสูงเปิดกว้างแก่ทุกคนบนพื้นฐานของความสามารถ โดยทุกวิธีการที่เหมาะสม
- ง) ทำข้อมูลข่าวสาร และการแนะแนวทางการศึกษาลาซีฟ เป็นที่แพร่หลายและเปิดกว้างแก่เด็กทุกคน
- จ) ดำเนินมาตรการเพื่อสนับสนุนการเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และลดอัตราการออกจากโรงเรียนกลางคัน

3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

ร่างกฎหมายฉบับนี้มีเจตนารมณ์ที่สำคัญเพื่อสร้างความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาให้กับประชาชน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม สนับสนุนให้การจัดการศึกษาสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต ความคล่องตัวที่จะรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพิ่มการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคประชาชนและภาคเอกชน มีการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาคุณภาพการศึกษา กำหนดให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพครูซึ่งเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูงให้ได้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู ซึ่งจะส่งผลให้การสอนมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

4.1 พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545

เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 เป็นกฎหมายที่ออกมาเพื่อสนับสนุนและปฏิบัติตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นกฎหมายหลักด้านการศึกษา โดยมีความเชื่อมโยงกันในด้านต่าง ๆ เช่น หลักการจัดการศึกษา ซึ่งกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน กำหนดให้มีการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่าย กำหนดให้มีการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณเพื่อสนับสนุนการศึกษาภาคบังคับ เป็นต้น

4.2 พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. และพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีเป้าหมายร่วมกันในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพนี้มีสมรรถนะทางวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรมและจริยธรรม โดยร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. กำหนดให้กรรมการคุรุสภาที่มีหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูโดยถือวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพควบคุมที่จะต้องผ่านการคัดกรองและมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูและหากมีการกระทำผิดตามข้อกำหนดหลักเกณฑ์ก็จะมีผลพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ส่วนพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดหน้าที่และอำนาจของคุรุสภาโดยให้มีหน้าที่และอำนาจในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อรองรับหลักการที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดไว้

4.3 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

โดยเป็นกฎหมายที่มีความเชื่อมโยงกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา บุคลากรทางการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการให้มีความชัดเจน เพื่อมิให้การปฏิบัติงานซึ่งซ้อนทับกันระหว่างส่วนราชการของกระทรวง และจำเป็นที่จะต้องจัดระบบบริหารราชการในระดับต่าง ๆ ของกระทรวงให้มีเอกภาพ สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และนโยบายที่รัฐมนตรีกำหนดได้ ประกอบกับสมควรมีการกำหนดขอบข่ายของอำนาจหน้าที่ และการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติราชการในการกำกับควบคุมดูแลและการปฏิบัติราชการของราชการซึ่งปฏิบัติในแต่ละระดับให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษา ซึ่งมีลักษณะและวิธีปฏิบัติงานตลอดทั้งระบบบริหารงานบุคคลที่มีลักษณะพิเศษ อันเป็นการพัฒนาประชาชนทั้งปวงด้วยการศึกษาที่มีมาตรฐานเพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.4 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

โดยมีความสอดคล้องในสาระสำคัญสรุป 3 ประเด็น ดังนี้

1) การกำหนดนโยบายและทิศทางการศึกษา ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. เป็นกฎหมายหลักที่กำหนดแนวทางและเป้าหมายในการศึกษาของชาติ เช่น การจัดการศึกษาตลอดชีวิต คุณภาพการศึกษา และสิทธิทางการศึกษา เป็นต้น ส่วนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายเฉพาะที่กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานภาพ หน้าที่ และการบริหารงานบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามแนวทางและเป้าหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

2) การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดแนวทางการบริหารและการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานวิชาชีพ มีทักษะและสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ การกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินเลื่อนวิทยฐานะ รวมถึงการสร้างระบบที่ส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารการศึกษาและพัฒนาคุณภาพของบุคลากรทางการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

3) มาตรฐานและคุณภาพการศึกษา ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ได้กำหนดวางรากฐานเรื่องมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาและครูผู้สอน ส่วนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดหลักเกณฑ์คุณสมบัติของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การเข้าสู่วิชาชีพ การเลื่อนตำแหน่ง และจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อให้คุณภาพของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนด

4.5 พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ด้วยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับนี้ ได้มีการกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้มีรายได้ที่เพียงพอและเหมาะสมกับวิชาชีพ รวมทั้งการดำรงชีพในสังคม โดยได้มีการกำหนดมาตรฐานของอัตราเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งเพื่อให้มีความเหมาะสมแก่ฐานานุกรม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่จะส่งผลต่อการบรรลุผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ

4.6 พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีความสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ในสาระสำคัญสรุป 3 ประเด็น ดังนี้

1) หลักการเกี่ยวกับสิทธิและโอกาสทางการศึกษา กำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเสมอภาค โดยไม่จำกัดเฉพาะสถานศึกษาของรัฐ และเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษา และให้โรงเรียนเอกชนเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับประชาชน

2) มาตรฐานการศึกษา กำหนดให้มีมาตรฐานการศึกษาและระบบประกันคุณภาพการศึกษา โดยกำหนดให้โรงเรียนเอกชนต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และต้องอยู่ภายใต้ระบบประกันคุณภาพเช่นเดียวกับโรงเรียนของรัฐ

3) การกระจายอำนาจและการบริหารงานสถานศึกษา โดยสนับสนุนให้สถานศึกษามีอิสระในการบริหารจัดการภายใต้กรอบของกฎหมายและอนุญาติให้โรงเรียนเอกชนมีอิสระในการบริหารจัดการ แต่ยังคงต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร บุคลากร และมาตรฐานการศึกษา

4) การสนับสนุนจากภาครัฐ โดยกำหนดให้ภาครัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาในทุกภาคส่วน และให้สิทธิประโยชน์แก่โรงเรียนเอกชน เช่น เงินอุดหนุนจากภาครัฐในบางประเภทของโรงเรียนเอกชน

5) การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและองค์กรต่างๆ โดยส่งเสริมให้ภาคประชาชนและองค์กรเอกชนเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษา เปิดโอกาสให้บุคคลและนิติบุคคลสามารถจัดตั้งโรงเรียนเอกชนเพื่อให้ประชาชนมีทางเลือกทางการศึกษาที่หลากหลาย

4.7 พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550

มีความเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับนี้ เนื่องจากการกำหนดแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน อาทิ การจัดให้มีศูนย์เด็กเล็กและเยาวชนอำเภอ สภาดังกล่าวและเยาวชน เพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งให้องค์กรเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในทุกพื้นที่ของประเทศ

4.8 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีความสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ในแง่ของแนวทางและรูปแบบการจัดการอาชีวศึกษา เช่น การจัดเนื้อหาและหลักสูตรการเรียนจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา โดยกฎหมายทั้งสองฉบับมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและสามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ

4.9 พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มีความสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. เนื่องจากมีจุดมุ่งหมายในการส่งเสริมสิทธิทางการศึกษาให้กับประชาชนทุกคน โดยเฉพาะกลุ่มคนพิการที่ต้องได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมและเหมาะสม ได้รับการศึกษาตลอดชีวิตและการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น เหมาะสมกับผู้พิการ

4.10 พระราชบัญญัติส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551

เป็นกฎหมายที่มีความเกี่ยวข้องในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสมบูรณ์ในแง่ของสถานศึกษาที่เป็นอีกหนึ่งทางเลือกของประชาชนในการเข้าถึงการศึกษา โดยมีหลักการจัดการศึกษาให้เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน และให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา รวมทั้งสถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ โดยเป็นการผสมผสานระหว่างการศึกษาทั้งสามรูปแบบ เพื่อให้สามารถพัฒนาการศึกษาและคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างต่อเนื่อง มีการบริหารและการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเพื่อทำให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ และสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนได้ตามศักยภาพ เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา อันส่งผลต่อการพัฒนากำลังคนและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า

4.11 พระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562

พระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2561 มีความสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ในหลายด้านโดยเฉพาะในเรื่องของแนวทางการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพ โดยสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1) **หลักการและแนวคิด** มุ่งเน้นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสติปัญญา โดยร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ให้จัดเตรียมความพร้อมการพัฒนาเด็กตั้งแต่อยู่ในครรภ์เพื่อให้คลอดออกมาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญา รวมทั้งให้ความสำคัญกับการดูแลพัฒนาและจัดการเรียนรู้ ให้แก่เด็กปฐมวัยเพราะเป็นช่วงวัยที่ต้องได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ และให้ถือเป็นรากฐานสำคัญ ของการศึกษา

2) **การจัดการการศึกษา และการพัฒนาเด็กปฐมวัย** กำหนดให้มีการศึกษาระดับ ปฐมวัยเป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาไทย และต้องได้รับการดูแลจากรัฐ ครอบครัว และชุมชน

3) **สิทธิและโอกาสทางการศึกษา** เด็กทุกคนได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมกับวัย และให้หน่วยงานรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเอกชนร่วมกันจัดการศึกษาให้ทั่วถึง

4) **บทบาทของครอบครัวและชุมชน** เน้นบทบาทของครอบครัว ชุมชน และสถาบัน ทางสังคมในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของครอบครัว ชุมชน และส่งเสริมพัฒนาการเด็ก

4.12 พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการ อุดมศึกษา พ.ศ. 2562 ในแง่ของการเป็นกฎหมายแม่บทในการกำหนดให้มีการจัดทำแผนแม่บทการศึกษา แห่งชาติเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งต้องจัดการศึกษาให้เป็นไปตามแผนแม่บทที่ได้กำหนดไว้ เช่น การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ โดยร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. สนับสนุนการพัฒนาความรู้และการวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศ โดยเน้นการวิจัยเชิงประยุกต์ การวิจัย ชี้นก้าวหน้า และการวิจัยร่วมกับนานาชาติ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 ที่เน้นบทบาทของมหาวิทยาลัยในฐานะศูนย์กลางของ “องค์ความรู้ นวัตกรรม และงานวิจัย” ที่สามารถ นำไปใช้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น

4.13 พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม พ.ศ. 2553 เนื่องจากมีเป้าหมายร่วมกันในการมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรสื่อสารและเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาการศึกษาและสร้างโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลและความรู้ของประชาชน รวมทั้งการจัดสรร งบประมาณเพื่อสนับสนุนการดำเนินการดังกล่าว สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

1) **การเข้าถึงการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม** กำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับ การศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง โดยส่งเสริมการใช้คลื่นความถี่และโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการสื่อสารเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงสื่อการศึกษาได้อย่างเสมอภาค เช่น การศึกษาทางไกลผ่าน ดาวเทียม (DLTV) และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

2) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา โดยร่างพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. กำหนดให้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมร่วมกับคณะกรรมการกิจการ กระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ และโครงสร้าง พื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล หรือเทคโนโลยีอื่น เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาสำหรับสถานศึกษา และผู้เรียนในทุกรูปแบบทุกระดับ และทุกประเภทการศึกษาไว้เป็นการเฉพาะ ส่วนพระราชบัญญัติองค์กร จัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดการกำกับดูแลและส่งเสริมให้มีการใช้คลื่นความถี่และโทรคมนาคม เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน เช่น การพัฒนาการศึกษาผ่านสื่อดิจิทัล การศึกษาทางไกล เป็นต้น

3) การสนับสนุนงบประมาณ โดยกำหนดให้ กสทช. จะต้องจัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา การพัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีและการวิจัย

4.14 พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566

มีความเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับนี้ เนื่องจากได้ บัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริม ให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ภาคเอกชนในการจัดการศึกษา โดยสร้างโอกาสให้ผู้ซึ่งอยู่ในวัยเรียนแต่ไม่ได้รับการศึกษาในโรงเรียน หรือ ผู้ซึ่งพ้นวัยที่จะศึกษาในโรงเรียนหรืออยู่ในพื้นที่ที่ห่างไกลหรือทุรกันดาร มีโอกาสเรียนรู้และเข้าถึงแหล่ง การเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึงและพัฒนาศักยภาพ ทักษะ ความเชี่ยวชาญได้ตามความถนัด สมควรปรับปรุงการ จัดการเรียนรู้และปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานจัดการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ ตลอดชีวิต ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญในการจัดการศึกษาตามร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

4.15 พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. 2561

พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. 2561 ตราขึ้น ตามมาตรา 54 วรรคหก ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเป็นการจัดตั้งกองทุนเพื่อสร้างความ เสมอภาคทางการศึกษา โดยช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ ลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา และ เสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครู โดยให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้แก่กองทุน หรือใช้ มาตรการหรือกลไกทางภาษี รวมทั้งการให้บริจาคทรัพย์สินเข้ากองทุนได้รับประโยชน์ในการลดหย่อน ภาษี โดยให้กองทุนมีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ ทั้งนี้ กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาจะ ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน หรือภาค ประชาสังคม เพื่อให้เด็กโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กปฐมวัย ได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย รวมถึงส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือผู้ขาด แคลนทุนทรัพย์และผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการศึกษาหรือพัฒนา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการ ประกอบอาชีพตามความถนัดและมีศักยภาพที่จะพึ่งพาตนเองในการดำรงชีวิตได้ มุ่งเน้นการสร้าง ความเสมอภาคทางการศึกษาในลักษณะการช่วยเหลือโดยการให้เงินให้เปล่าเพื่อแบ่งภาระค่าใช้จ่ายด้าน การศึกษาและบรรเทาอุปสรรคเกี่ยวกับการเรียน นอกเหนือจากค่าธรรมเนียมการศึกษา

ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับนี้ กำหนดให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาการศึกษาที่ยั่งยืนของประเทศ โดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษาโดยการจัดตั้งกองทุนกุ่มดอกเบี้ยดำให้สถานศึกษาเอกชน เพื่อให้พึ่งตนเองได้ กองทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาของรัฐและเอกชน และกองทุนส่งเสริมครู อาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุน งานริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานดีเด่น และเป็นรางวัลชูเกียรติ กฎหมายทั้งสองฉบับจึงมีความสัมพันธ์ในลักษณะส่งเสริมการดำเนินงานในการสร้างความเป็นธรรม ทุนทรัพย์และลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงการศึกษาไปพร้อมกัน

4.16 พระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. 2562

พระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. 2562 มีความมุ่งหมายเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอันเป็นรากฐานของการพัฒนาคนไทยให้มีคุณภาพ มีความใฝ่รู้ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถอยู่และทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งมีความแตกต่างหลากหลายได้ มีความเท่าทันโลก มีทักษะในการประกอบอาชีพ ตามความถนัดของผู้เรียนแต่ละคน และให้รัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมร่วมกันพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างแท้จริง จึงได้จัดตั้งพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาซึ่งเป็นพื้นที่ปฏิรูปการบริหารและการจัดการการศึกษาขึ้น เพื่อสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมการศึกษา เพื่อเป็นการนำร่องในการกระจายอำนาจและให้อิสระแก่หน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษานำร่องให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำ รวมทั้งมีการขยายผลนวัตกรรมจัดการเรียนการสอนและวิธีการปฏิบัติที่ดีไปใช้ในสถานศึกษาอื่น

ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับนี้ กำหนดให้หน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาต้องจัดให้มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศชาติ คุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ในการดำเนินชีวิต มีสมรรถนะตามหลักสูตรสถานศึกษา มีทักษะเกี่ยวกับอาชีพ และเรียนรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้สอนใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการ ในห้องเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนให้สามารถ จัดการศึกษา อบรมพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนแหล่งความรู้ที่หลากหลาย เลือกรรรมภูมิปัญญา หรือวิทยาการ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ด้วยวิธีที่หลากหลาย โดยมุ่งคุณภาพผู้เรียนและไม่กระทบต่อกระบวนการพัฒนาผู้เรียน และสนับสนุนให้นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ออกแบบการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ ตลอดจนให้ผู้เรียนใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความสนใจของผู้เรียน

4.17 พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2560

พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. 2560 มีความสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. เนื่องจากมีเป้าหมายร่วมกันในการมุ่งเน้นให้ประชาชนที่มีความขาดแคลนทุนทรัพย์ให้สามารถเข้าถึงการศึกษาได้ทุกระดับ โดยสามารถเข้าถึงแหล่งเงินกู้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนสามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาได้อย่างเท่าเทียม เสมอภาค และเป็นการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

5.1 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

บรรดากฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ที่ตราขึ้น ก่อให้เกิดผลกระทบทั้งในทางบวกหรือเรียกว่า “ประโยชน์” และในทางลบหรือที่เรียกว่า “ต้นทุน” ตลอดจนต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) และงบประมาณที่รัฐต้องจัดสรรเพิ่มเติมอันเกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมาย สำหรับโอกาสที่จะเสียไปในการที่จะนำทรัพยากรไปใช้สอยประการอื่นหากไม่มีการใช้บังคับกฎหมาย กฎ และระเบียบนั้น

ผลกระทบเชิงลบ

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. นี้ สำคัญคือ เป็นการยกเลิกพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทั้งฉบับ และเป็นการยกร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ขึ้นใหม่ทั้งฉบับ จึงมี “ต้นทุน” ของรัฐในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย จากการกำหนดแผนการจัดทำกฎหมายลำดับรองและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตามบทเฉพาะกาลของร่างพระราชบัญญัติ

มีข้อสังเกตว่า กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานที่ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีมากที่สุดเป็นอันดับ 1 หรือ 2 มาโดยตลอด ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 กระทรวงศึกษาธิการได้รับจัดสรรงบประมาณ 133,066,971,400 บาท² แต่สิ่งที่เห็นได้ชัดคือ คุณภาพการศึกษายังคงถดถอย อันดับการแข่งขันด้านทักษะการศึกษาลดลงอย่างต่อเนื่อง ในแต่ละปีมีเด็กหลุดออกจากระบบการศึกษาจำนวนมาก ซึ่งสะท้อนในมุมที่น่าสนใจคือ กระทรวงศึกษาธิการจัดสรรงบประมาณไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่ คุณภาพครูไม่พร้อมสำหรับการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ การประเมินผลการศึกษาไม่จูงใจให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษา หลักสูตรที่ล้าหลังไม่ตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศในโลกปัจจุบันและในอนาคต ตลอดจนการศึกษาผลิตคนไม่ตรงกับทักษะที่ต้องการหรือไม่ ภายใต้กฎหมาย กฎระเบียบที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นกำลังสะท้อนผ่านคุณภาพการศึกษาของประชาชนที่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. นี้ มีการนำระบบการบริหารจัดการด้านงบประมาณด้านการศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ความคุ้มค่ากับการลงทุน เพื่อให้เกิดผลิตผลคนที่มีคุณภาพตามต้นทุนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทที่เกิดขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการประหยัดงบประมาณ และใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด และผู้รับบริการได้ประโยชน์สูงสุด จะส่งผลให้การลงทุนด้านการศึกษาเกิดผลที่ชัดเจน แต่อย่างไรก็ตาม ในเรื่องการลงทุนด้านการศึกษา เช่น การจัดตั้ง

² ที่มา : พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

กองทุน การจัดสรรงบประมาณในรูปแบบใหม่ การปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย อาจจะมีส่งผลกระทบต่อวงเงินงบประมาณที่รัฐจะต้องจัดสรรให้ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นในระยะเริ่มต้นเท่านั้น และจะส่งผลดีต่อระบบการศึกษาโดยภาพรวม แต่อย่างไรก็ตาม กลไกในการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ ได้กำหนดไว้จะช่วยให้เกิดความร่วมมือและสนับสนุนการจัดการศึกษาได้อย่างดีขึ้น และมีการสร้างแรงจูงใจให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการด้วย

นอกจากนี้ การที่ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. มาตรา 46 กำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้สถาบันการผลิตครู ซึ่งเป็นสถาบันผลิตครูเป็นการเฉพาะ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายรายหัวให้กับนักศึกษาครูในระหว่างการศึกษาดูหลักสูตรไม่น้อยกว่า 5 ปี และนักศึกษาครูเริ่มนับวันรับราชการครูตั้งแต่วันที่รายงานตัวเป็นนักศึกษาครู ซึ่งการที่รัฐต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายรายหัวให้กับนักศึกษาตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 5 ปี จะเป็นภาระกับงบประมาณของประเทศที่จะต้องจัดสรรให้แก่ นักศึกษาครูในแต่ละปีงบประมาณ

ผลกระทบเชิงบวก

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. นี้ มีหลักการที่สำคัญคือ ลดความเหลื่อมล้ำของโอกาสทางการศึกษา ยกย่องคุณภาพของการจัดการศึกษา มุ่งความเป็นเลิศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งปรับระบบการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาลในการบริหารกิจการด้านการศึกษา จากหลักการร่างกฎหมายดังกล่าวจะเกิดการสร้างดุลยภาพให้กับบุคคลได้มีโอกาสเข้าถึงและเรียนรู้ได้อย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันตามความต้องการ ความสามารถและศักยภาพของตนเอง เพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าให้เกิดขึ้นกับตนเองและสังคม

อนึ่ง หากร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. นี้ มีผลใช้บังคับ คาดได้ว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในระยะยาวได้ เนื่องจากจะทำให้เกิดการพัฒนาการศึกษาใน 3 ประเด็น ได้แก่

1) ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในระยะยาว³ การศึกษาถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้มีความพร้อมทางด้านทักษะและศักยภาพในการดำรงชีวิต ระบบและรูปแบบการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สามารถที่จะพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเชี่ยวชาญและทักษะสูงในการประกอบอาชีพ โดยเมื่อเป็นผู้ประกอบการหรือแรงงานที่มีความรู้ ทักษะ และศักยภาพสูง ย่อมช่วยส่งเสริมและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการสร้างนวัตกรรม เทคโนโลยี และการเพิ่มผลผลิตและมูลค่าของสินค้า ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ในบางประเทศให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษามากกว่าการพัฒนาในด้านอื่น เช่น ประเทศสิงคโปร์ ประเทศเกาหลีใต้ เป็นต้น ซึ่งแม้ประเทศเหล่านี้จะประสบปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติหรือทุนทางกายภาพซึ่งมีอยู่อย่างจำกัด แต่สามารถประสบความสำเร็จในการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและยั่งยืน เนื่องจากได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มทักษะและศักยภาพให้กับคนในประเทศ

³ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, “รายงานผลการศึกษาระดับสมบูรณณ์ โครงการวิจัยเรื่อง การกำหนดแนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21,” (กรุงเทพฯ : สกศ., 2557) น. 35

2) ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้ประชาชน มีสิทธิได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง ซึ่งการที่ประชาชนสามารถเข้าถึงการศึกษา ในระดับต่าง ๆ ได้อย่างเท่าเทียมและทั่วถึง จะทำให้ประชาชนมีโอกาสพัฒนาตนเองและมีโอกาสประกอบ อาชีพที่มีรายได้สูง อันจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจระหว่างคนจนและคนรวย ในประเด็น เรื่องการเข้าถึงการศึกษาในระดับต่าง ๆ ของประชาชน จากการศึกษาของสำนักงานสภาพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ⁴ พบว่ากลุ่มประชากรที่มีการศึกษาดำเนินปัญหาความยากจนมากที่สุด เมื่อพิจารณาสัดส่วนคนจนในกลุ่มประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ในปี 2566 ประชากรที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีสัดส่วนคนจนมากที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 9.51 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีการศึกษา ก่อนประถมศึกษาร้อยละ 6.24 ระดับประถมศึกษาร้อยละ 4.93 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 3.20 ขณะที่กลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงหรือตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป มีสัดส่วนคนจน ต่ำกว่าร้อยละ 2.00 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นมีส่วนช่วยบรรเทาปัญหา ความยากจนได้ และในประเด็นนี้ องค์การ UNESCO ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่งและเห็นว่า การขจัดความยากจน หรือลดความยากจนถือเป็นเป้าหมายแรกของการศึกษา และต้องเป็นการศึกษาที่มี คุณภาพเท่านั้นจึงจะช่วยขจัดความยากจนได้⁵

3) ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา

โดยการสร้างระบบให้สอดคล้องกับแรงจูงใจในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพหลักสูตร การบังคับใช้และ การประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ การปรับปรุงกระบวนการคัดกรองบุคลากรทางการศึกษาและแรงจูงใจ รวมทั้งยังส่งเสริมให้บุคลากรทางการศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาตนเองด้วยการส่งเสริมให้มีการเรียนรู้องค์ ความรู้ใหม่ ๆ

การเปรียบเทียบผลประโยชน์และต้นทุนในการออกกฎหมาย

สำหรับข้อมูลที่ใช้ในการเปรียบเทียบผลประโยชน์และต้นทุนในการออกกฎหมายครั้งนี้ ไม่สามารถดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณที่ถูกนำเสนอในรูปของตัวเลขในด้านต่าง ๆ อาทิ ขนาดของ ปัญหาต้นทุนในการออกกฎหมาย ผลกระทบที่เกิดขึ้น ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับที่สามารถคำนวณได้ เป็นจำนวนเงิน จึงจำเป็นต้องใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพมาใช้ในการวิเคราะห์ผลกระทบ

ทั้งนี้ การปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับระบบการศึกษาของประเทศภายใต้การจัดทำ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับนี้ มียอมส่งผลทำให้ระบบเศรษฐกิจในภาพรวม ของประเทศเปลี่ยนแปลงไปสู่ทิศทางที่ดีขึ้น เนื่องจากประชากรถือเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญ ในการพัฒนาประเทศ เมื่อทรัพยากรมนุษย์ได้รับการพัฒนาอย่างสมบูรณ์ภายใต้ระบบการศึกษาที่มี ประสิทธิภาพย่อมส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อคุณภาพของประชากรในภาพรวมในอันที่จะมีความพร้อม สมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกายและสติปัญญา รวมทั้งองค์ความรู้ที่มีความทันสมัย และการเปลี่ยนผ่านของสังคม

⁴ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, “รายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย POVERTY AND INEQUALITY REPORT 2023,” (2567) น. 17

⁵ เกษม วัฒนชัย. ปาฐกถาพิเศษ “การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาชีวิตอย่างยั่งยืน,” สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2568 จาก <https://aclib.admincourt.go.th/book/6382c13913352>

โลกที่เต็มไปด้วยความท้าทาย สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับนี้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับปรุงการจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา การประกันคุณภาพ การศึกษาทุกระดับ การปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา การผลิตและพัฒนาคุณภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสม การพัฒนาผู้เรียนให้มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ จึงเป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาด้วยระบบการศึกษาที่มีคุณภาพย่อมต้องอาศัยระยะเวลาในการผลิตดอกออกผล แต่หากเป็นการพัฒนาด้วยระบบการศึกษาที่มีมาตรฐาน มีความเสมอภาคเท่าเทียมกันของคนในชาติอย่างครอบคลุม ทั่วถึง และเป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยปราศจากเงื่อนไขใด ๆ ย่อมทำให้ประชากรในภาพรวมเป็นประชากรที่มีคุณภาพและย่อมสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นกับประเทศอย่างมีนัยสำคัญ

5.2 ผลกระทบต่อสังคม

1) **การเพิ่มโอกาสทางการศึกษา** ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้รัฐต้องจัดให้ทุกคนมีสิทธิและโอกาสรับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights) ข้อ 26 (1)⁶ ทุกคนมีสิทธิในการศึกษาอย่างเสมอภาคกัน ซึ่งจะทำให้เด็กและเยาวชนได้รับโอกาสทางการศึกษามากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 วรรคหนึ่ง⁷ ที่กำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพโดยไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่ายเป็นเวลาสิบสองปี

2) **การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต** ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้มีการส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตในทุกช่วงวัย ตามความถนัดและความต้องการ เพื่อประกอบสัมมาชีพตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากร⁸ และยังสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (Sustainable Development Goal : SDGs) เป้าหมายที่ 4 : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all) มีเป้าหมายย่อยครอบคลุมการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพของเด็กชายและเด็กหญิงในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา การเข้าถึงการศึกษาระดับเทคนิค อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่จ่ายได้และมีคุณภาพสำหรับชายและหญิงทุกคน และในภาพรวมเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ส่วนใหญ่สามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ เน้นให้ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และการเข้าถึงการศึกษาของผู้พิการ ชนพื้นเมือง และกลุ่มเปราะบาง

⁶ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights)

ข้อ 26 (1) ทุกคนมีสิทธิในการศึกษา การศึกษาจะต้องให้เปล่าอย่างน้อยในขั้นประถมศึกษาและขั้นพื้นฐาน การศึกษาระดับประถมจะต้องเป็นภาคบังคับ การศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพจะต้องเปิดเป็นการทั่วไป และการศึกษาระดับสูงขึ้นไปจะต้องเข้าถึงได้อย่างเสมอภาคสำหรับทุกคนบนพื้นฐานของคุณสมบัติความเหมาะสม

⁷ มาตรา 54 วรรคหนึ่ง รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่าย

⁸ ประกาศ เรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580), ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 138 ตอนที่ 82 ก หน้า 1 (13 ตุลาคม 2561)

3) เลือกเรียนได้ตามความต้องการและความถนัด ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้รัฐต้องจัดให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความถนัดและความต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 258 จ. ด้านการศึกษา (4) การปรับปรุง การเรียนการสอนในทุกกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัด

5.3 ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

โครงสร้างประชากร⁹

ประเทศไทยกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรครั้งสำคัญ ซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และระบบการศึกษาในหลายมิติ คาดการณ์ว่าในปี ค.ศ. 2083 จำนวน ประชากรจะลดลงจาก 66 ล้านคน เหลือเพียง 33 ล้านคน หรือครึ่งหนึ่งในเวลาไม่ถึงศตวรรษ เนื่องจาก อัตราการเกิดต่ำกว่าการเสียชีวิตอย่างต่อเนื่อง ประชากรวัยแรงงาน (อายุ 15 – 64 ปี) จะลดลงจาก 46 ล้านคน เหลือเพียง 14 ล้านคน ขณะที่ประชากรผู้สูงอายุ (อายุ 65 ปีขึ้นไป) จะเพิ่มขึ้นจาก 8 ล้านคน เป็น 18 ล้านคน ส่งผลให้ประเทศไทยกลายเป็น “สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์” จากแนวโน้มโครงสร้าง ประชากรที่เปลี่ยนแปลงไป ประเทศไทยต้องเตรียมรับมือกับปัญหาจำนวนนักเรียนที่ลดลงอย่าง มีนัยสำคัญ อาจส่งผลให้ห้องเรียนและครูมีจำนวนเกินความต้องการ สถานการณ์นี้สะท้อนถึงความจำเป็น ในการปรับปรุงระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ ปัญหาการ กระจายตัวของนักเรียนในสายสามัญและสายอาชีวะยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ซึ่งกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบ่งเป็นครึ่งหนึ่งในสายสามัญและ อีกครึ่งหนึ่งในสายอาชีวะ แม้ว่าในปัจจุบันเราจะอยู่ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 แล้ว แต่ตัวเลขก็ยังสะท้อน ว่าสายสามัญมีสัดส่วนสูงกว่าสายอาชีวะ สาเหตุหนึ่งอาจมาจากการขาดแคลนครูในสาขา STEM (วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์) ส่งผลให้นักเรียนมีแนวโน้มขาดพื้นฐานด้านนี้ และเลือกเรียนสายสามัญมากกว่า นอกจากนี้ ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษายังคงเลือกเรียนสายสังคมศาสตร์ มากกว่าสายวิทยาศาสตร์ เช่น วิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ปัญหาเหล่านี้จะทำให้เกิด คำถามสำคัญ เช่น จะเกิดอะไรขึ้นหากสังคมไทยต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ “ตายมากกว่าเกิด” ไปเรื่อย ๆ การวางแผนระยะยาวที่ครอบคลุมทุกมิติน่าจะเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเผชิญความท้าทายนี้

ปัญหาประชากรเกิดใหม่ลดลงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อระบบการศึกษาของไทย อาจสามารถแก้ไขได้ หากเราปรับเปลี่ยนมุมมองและเน้นย้ำถึงการพัฒนาคุณภาพของเด็กแทนที่จะยึดติด กับจำนวนเพียงอย่างเดียว เด็กที่มีคุณภาพย่อมเกิดจากการได้รับ “การศึกษาที่ดี” ปฏิเสธไม่ได้ว่าครูคือ หัวใจสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ครูที่เก่ง ดี และมีคุณภาพ จะเป็นรากฐานในการ บ่มเพาะศักยภาพของเด็กและสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพต่อประเทศในอนาคต

ปัญหาจำนวนเด็กที่มีแนวโน้มลดลงอย่างรวดเร็ว อาจส่งผลให้มีความจำเป็นในการลด จำนวนครูลง ทั้งนี้ หากไม่มีการลดจำนวนครูหรือบุคลากรทางการศึกษา ก็อาจกระทบต่อค่าตอบแทน สวัสดิการ และแรงจูงใจของครูได้ ซึ่งอาชีพครูอาจไม่ดึงดูดใจคนเก่งหรือผู้มีศักยภาพสูงอีกต่อไป หนึ่งใน แนวทางสำคัญที่อาจช่วยยกระดับคุณภาพของครูในประเทศไทย คือการสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสม

⁹ ศมาจารย์ สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2567. “ส่องการศึกษาไทยในยุคที่เด็กเกิดน้อย”. ข่าวสาร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (ออนไลน์).

เพื่อดึงดูดบุคลากรที่มีความสามารถเข้าสู่วิชาชีพครูมากขึ้น การเพิ่มค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรม อาจช่วยสร้างความมั่นใจในความมั่นคงของอาชีพครู และส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะคนที่มีความรู้ความสามารถ อยากเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา นอกจากเรื่องค่าตอบแทนแล้ว การสร้างแรงจูงใจในการทำงานก็เป็นอีกปัจจัยสำคัญ ครูควรได้รับโอกาสในการทำงานสอนอย่างเต็มที่ โดยปราศจากภาระงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอน เพื่อให้สามารถทุ่มเทเวลาและพลังงานไปกับการพัฒนาเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสนับสนุนด้านทรัพยากร การอบรมพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง และการให้คุณค่ากับบทบาทของครูในสังคม ล้วนมีส่วนช่วยส่งเสริมคุณภาพครูในระยะยาว

นอกเหนือจากการพัฒนาครู หลักสูตรการศึกษาก็ต้องได้รับการปรับปรุงให้ตอบสนองต่อความต้องการของโลกอนาคต โลกที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และการเปลี่ยนแปลงของสภาพสิ่งแวดล้อม เด็กจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาในทักษะที่สำคัญ อาทิ การคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) การทำงานร่วมกับผู้อื่น (Collaboration) และการปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทักษะเหล่านี้เป็นสิ่งที่เทคโนโลยีไม่สามารถทดแทนได้ ต่างจากทักษะบางอย่างที่มีความเสี่ยงสูงต่อการถูกแทนที่ คณะผู้เขียนมีความเห็นว่า หากหลักสูตรการศึกษาสามารถก้าวข้ามการสอนเนื้อหาที่เน้นการจดจำหรือการสอบเพียงอย่างเดียว และหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบก็อาจช่วยให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีทักษะ และความสามารถที่โลกในอนาคตต้องการ

ระบบการศึกษาของประเทศ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีได้มีการกำหนดหลักการเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของประเทศโดยการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองและสาธารณชนว่า สถานศึกษาได้จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ ตลอดจนจะช่วยให้สถานศึกษาทราบจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา และข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงและยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จึงควรกำหนดให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ซึ่งเป็นหน่วยงานกลาง เพื่อทำหน้าที่พัฒนาหลักเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพการศึกษา และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้กับสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษานำไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอันจะช่วยยกระดับและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อให้มีข้อมูลสำหรับการกำหนดนโยบายในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของรัฐและหน่วยงานระดับนโยบาย

นอกจากนี้ ความในร่างมาตรา 29 อาจขัดหรือแย้งกับมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2562 ที่กำหนดให้ “กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับทุกประเภท และการอาชีวศึกษา แต่ไม่รวมถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอื่นที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ...” ประกอบกับมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562 ซึ่งกำหนดให้กระทรวงการอุดมศึกษาฯ มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(1) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลการอุดมศึกษาให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมีความเป็นอิสระทางวิชาการและการบริหารจัดการให้มีการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ... (2) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลการวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานในระบบวิจัยและนวัตกรรมที่อยู่ในสังกัดกระทรวงหรือกำกับดูแลของรัฐมนตรี... (3) จัดให้มีระบบนิเวศและโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญเพื่อพัฒนาการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือเพื่อผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทาง และความร่วมมือในด้านการวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และบุคคลหรือหน่วยงานในต่างประเทศ (4) ปฏิบัติการอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกระทรวง ดังนั้น หากกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ส่งเสริม และกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท โดยรวมถึงระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับบทบาทภารกิจของกระทรวงการอุดมศึกษาฯ ด้วย อาจจะเป็นการกำหนดให้หน่วยงานหลายหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการภารกิจเดียวกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาและอาจนำไปสู่ความซ้ำซ้อนในการให้บริการหรือการใช้งบประมาณที่ไม่เกิดประสิทธิภาพ

หลักการกระจายอำนาจ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ยังมีการส่งเสริมหลักการกระจายอำนาจ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับส่วนกลางในการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือและกระตุ้นให้บุคคลทุกช่วงวัย และทุกอาชีพ ใส่ใจในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมตามอาชีพของตน หรืออาชีพอื่น หรือความรู้อื่นใดที่ตนสนใจ เพื่อเป็นการพัฒนาตนเองหรือการเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างความรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก หรือเกิดความเชี่ยวชาญในความรู้ที่ตนสนใจหรือตามความถนัดของตน เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตและประโยชน์ต่อสังคม เพื่อให้การศึกษามีความครอบคลุมประชาชนทุกคน ย่อมเป็นการยกระดับให้หลักการกระจายอำนาจและบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งหลักการและแนวทางที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับนี้ ที่ได้ยกมาอธิบายข้างต้นล้วนเป็นการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับเดิมให้ไปสู่การเปลี่ยนแปลงโดยอาศัยกระบวนการที่มีความเป็นธรรมมากขึ้น และแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้คุณภาพการศึกษาของประเทศดีขึ้นซึ่งนอกจากผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมแล้ว หากการศึกษาได้รับการพัฒนาหรือปรับปรุงแก้ไขและมีผลสัมฤทธิ์เป็นไปตามนัยแห่งร่างพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. ฉบับนี้ ย่อมส่งผลด้านบวกต่อคุณภาพประชากรและส่งผลให้ประเทศมีศักยภาพในการแข่งขันและสามารถพัฒนาประเทศให้ไปสู่ความเจริญก้าวหน้าได้อย่างมั่นคง ซึ่งถือเป็นผลกระทบด้านบวกต่อความมั่นคงของประเทศ

6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment)

6.1 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

6.2 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบอนุมัติ อนุญาต

มี ไม่มี

6.3 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

มี ไม่มี

6.4 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรอง

มี ไม่มี

6.5 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายไม่ครอบคลุม

มี ไม่มี

6.6 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายคลุมเครือ ซ้ำซ้อน หรือขัดกัน

มี ไม่มี

ร่างมาตรา 29 กระทรวงมีหน้าที่ส่งเสริม และกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา เพื่อการศึกษามีคุณภาพและมาตรฐาน

บทวิเคราะห์

ความในร่างมาตรา 29 อาจขัดหรือแย้งกับมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2562 ที่กำหนดให้ “กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับทุกประเภท และการอาชีวศึกษา แต่ไม่รวมถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอื่นที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ...” ประกอบกับมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562 ซึ่งกำหนดให้กระทรวงการอุดมศึกษาฯ มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้ (1) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลการอุดมศึกษาให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมีความเป็นอิสระทางวิชาการและการบริหารจัดการให้มีการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ... (2) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลการวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานในระบบวิจัยและนวัตกรรมที่อยู่ในสังกัดกระทรวงหรือกำกับดูแลของรัฐมนตรี... (3) จัดให้มี

ระบบนิเวศและโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญเพื่อพัฒนาการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือเพื่อผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทาง และความร่วมมือในด้านการวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และบุคคลหรือหน่วยงานในต่างประเทศ (4) ปฏิบัติการอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกระทรวง ดังนั้น หากกำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ส่งเสริม และกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท โดยรวมถึงระดับอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องกับบทบาทภารกิจของกระทรวงการอุดมศึกษาฯ ด้วย อาจจะเป็นการกำหนดให้หน่วยงานหลายหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการภารกิจเดียวกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาและอาจนำไปสู่ความซ้ำซ้อนในการให้บริการหรือการใช้งบประมาณที่ซ้ำซ้อนกันในภารกิจเดียวกัน

6.7 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายกำหนดโทษ

มี ไม่มี

7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี ไม่มี

8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

เหตุผลความจำเป็น

ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ถือเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและจัดการศึกษาของชาติ การกำหนดให้มีคณะกรรมการต่าง ๆ เพื่อทำหน้าที่จัดทำแผนการศึกษา ซึ่งถือเป็นแผนแม่บททางการศึกษาของชาติ ตลอดจนหลักสูตรการศึกษา มาตรฐานและสาระในทุกระดับการศึกษา เพื่อสนับสนุนให้การจัดการศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐานสากล มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพและมีความเชี่ยวชาญตามความถนัดของตน สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ และการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต โดยสถานศึกษา หน่วยงานทางการศึกษา และองค์กรทางการศึกษา จะต้องนำแผนการจัดการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา เพื่อให้เกิดเป็นผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป นอกจากนี้ยังกำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพครู ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพ ทั้งนี้ เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีกรอบแนวทางในการปฏิบัติงานและส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

9. บทกำหนดโทษ

- ไม่มี
- โทษทางอาญา
- โทษทางปกครอง
- โทษปรับเป็นพินัย
- โทษอุปรกรณ์

10. การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

สำหรับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 77 โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยผลการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม สรุปได้ว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังคงมีความจำเป็นในการบังคับใช้เพื่อเป็นธรรมนูญด้านการศึกษา แต่มีบทบัญญัติบางประการที่จำเป็นจะต้องปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับบริบทของสังคม และการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก ดังนี้¹⁰

- (1) ควรกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาให้เหมาะสมในการบริหารงานจัดการศึกษาซึ่งในบางเขตพื้นที่การศึกษาใหญ่เกินไป ดูแลสถานศึกษาไม่ทั่วถึง
- (2) ควรกำหนดแนวทางและมาตรการในการระดมทรัพยากรให้มีความชัดเจน
- (3) ควรกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางเรื่องการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาให้มีความชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้อย่างแท้จริง
- (4) ควรกำหนดแนวทาง หลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินการในการบริหารสถานศึกษาที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ชัดเจน
- (5) ควรเร่งดำเนินการจัดตั้งหน่วยงานกลางด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ตามที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ มาตรา 69 ได้กำหนดไว้
- (6) ควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการหรือจัดทำคู่มือในการดำเนินการของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ชัดเจนเพื่อลดความขัดแย้งของเจ้าหน้าที่และผู้ขอจัดการศึกษา
- (7) ควรจัดให้มีกฎหมายลำดับรอง ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ได้กำหนดให้มีการออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ตามที่กำหนดในมาตรา 62 และมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้มีการระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- (8) สมควรแก้ไข ปรับปรุง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากมีการใช้บังคับมาเป็นเวลานานและมีการแก้ไขปรับปรุงแล้ว 3 ครั้ง บทบัญญัติบางประการที่ไม่อาจใช้บังคับได้ และไม่สอดคล้องกับบริบทของการศึกษาในปัจจุบัน อีกทั้ง มาตรา 54 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ในการจัดการศึกษาทุกระดับ อีกทั้งจัดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งต้องมีการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตนและมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม

¹⁰ ภาคผนวก ข รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

และประเทศชาติ การจัดการศึกษาของประเทศจำเป็นต้องสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตาม ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต ความ คล่องตัวที่จะรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพิ่มการมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาของภาคเอกชนและภาคประชาชน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา ยกกระดับ คุณภาพการศึกษา สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนสร้างเสริมให้ระบบ การศึกษามีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาลของระบบ การศึกษาประกอบกับมาตรา 258 จ. ด้านการศึกษา และมาตรา 261 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการศึกษา โดยเฉพาะให้มีกลไกและระบบ การผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบการซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูงให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพ ในการสอน จึงสมควรมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการ บริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาในอนาคต

ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th ตั้งแต่วันที่ 5 พฤศจิกายน 2568

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายณพคุณ รัฐไพฑูรย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25

ภาคผนวก ข รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายเทิดชาติ ชัยพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ภาคผนวก ค รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ภาคผนวก ง รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายปรีดา บุญเพลิง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ภาคผนวก จ รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายพริษฐ์ วัชรสินธุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ภาคผนวก ฉ รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. (นายดิเรก พรสีมา กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน 12,660 คนเป็นผู้เสนอ)

ภาคผนวก ช รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

